INDEX SCHOLARVM

IN

VNIVERSITATE LITTERARIA GRYPHISWALDENSI

PER SEMESTRE HIBERNVM

ANNI MDCCCLXIX—LXX

A DIE XVI MENSIS OCTOBRIS

HABENDARVM.

INEST ACADEMICORVM PHILOSOPHORVM INDEX HERCVLANENSIS
EDITVS A FRANCISCO BVECHELERO

GRYPHISWALDIAE,
TYPIS FRID. GVIL. KVNIKE, ACAD. TYPOGR.
MDCCCLXIX.

VNIVERSITATIS LITTERARIAE GRYPHISWALDENSIS

RECTOR

HVGO PERNICE

CVM

CONCILIO ACADEMICO

S. D.

CIVIBVS ACADEMICIS.

Meminisse aliquot vestrum putamus, commilitones, cum per proxumos hibernos menses scriptis Graecorum operam navaremus papyraceis, studiosius in eo libello nos elaborasse legendo et intellegendo, qui in Herculanensium voluminum tomo alterius collectionis primo editus est inde a folio 162 ad 197. quis libellum hunc fecerit incertum est, quoniam cum indice eius una scriptoris nomen periisse editor Neapolitanus rettulit, Athenis factum esse ex his colligo quae in pagina XXVI ima leguntur ἄρχοντος παρ' ἡμῖν Εὐγάμου, philologus potius quam philosophus videtur fecisse, aut si philosophus, is qui nullas partes cupidius secutus sit vel sectam suam dissimulaverit, temporum autem fuit eorum aequalis quibus in romana civitate Cicero et M. Brutus gloria florebant, quia posteriores hac aetate philosophos non recensuit. totum enim commentariolum conscriptum est de Platonis Academicaeque scholae successionibus, πίναξ τῶν ἀπὸ Πλάτωνος φιλοσόφων. quod argumentum cum in Διαδοχαῖς aliterve inscriptis libris veteres complures tractavere, tum ille cuius plurumi sunt libri ex bibliothecae Herculanensis cineribus eruti aetasque Ciceroni suppar fuit, Philodemus Epicureus in parte aliqua τῆς τῶν φιλοσόφων συντάξεως cuius in Epicuri vita Diogenes (X 3) decimum volumen commemoravit. iam quam utile id quod diximus commentariolum ad Academiae historiam cognoscendam et coniuncta grammaticorum ac philosophorum cura dignum sit, primus Leonardus Spengelius in Philologi supplementis docuit II p. 535 ss. aliis quae plana sunt et facilia lectu descriptis, aliis quae difficilius expediuntur vitiove aliquo laborant emendatis et explicatis. quod nos exemplum imitati cum iterum ac saepius opera in hoc libello collocata plus aliquanto quam Spengelius extricasse nobis videamur, nostra quoque inventa in medium proferimus hoc potissimum consilio, ut vestra aliorumque studia ad idem litterarum genus quasi ad optumi proventus agrum recolendum incitemus. nempe quod non integrum commentarium habemus verum reliquias adeo laceras, ut neque omnes superesse papyri

paginae videantur et singularum paginarum multo fere amplius quam dimidia pars interierit, deinde quod non nulla ab scriba oscitante depravata sunt, plura autem ab Italis perperam designata et edita, temeraria profecto opinio est unum hominem quamvis doctum omnia posse enucleare. immo multorum opus erit labore atque ingenio, ut quot etiamnum extant versus aut litterae ad continuam antiqui scriptoris narrationem revocentur, ac si facetias admiscere licet, quemadmodum Chrysippus ut ad inventionem sufficeret, ter quaterque elleboro animum detersisse fertur, sic erroribus quoque opus erit et repetita eorum expurgatione prius quam eniteat aliquando verum.

Pagina I 4 [ἐπει-
δὴ τῶν πάντων [ἀνθρώ-
πων οὗτος εὐ-

9 διὰ
τῆ[ς] ἀναγραφῆς τῶν
βίων]· ἐπιπο[λαί]ως δὲ καὶ

14 φησὶ δ' ὅτι

16 ἐνδ[ό-
σιμον ἔδω[κεν] ὥστε με-
μαθηκότα

II 17 ἐπιγέ[γ]ρα[πτ]αι

ab imo 4 διότι Πλά[των ὑπὸ
τῶν προς[η]κόν[των

III 1 κ]αὶ πωλοῦν[τι
τοὺς ἀ[χρήστ]ους ἢ πραθ[έ-
ντ]ας ὧ[ν] ἄδηλος ὢν[ή
ἐστιν, ἀνδρὶ λίαν

11 πρὸς τὸν ἐ-
ωνη[μέν]ον ἑαυτὸ[ν] καὶ
σώσαντα

15 ἐκκλαγέντα

ab imo 4 αὐτῷ, γεγονὼς ἀνα[γνώ-
στης]τοῦ Πλάτων[ο]ς κα[ὶ ἀ-
κ]ουστής, ὅτι γεγη[ρ]ακὼς [ἤ-
δη [Πλ]άτων

V 4 ὥς]τε φωνεῖν
τὸν Πλά[τωνα ἐ]περωτή-
σαν[τος

Pagina I versu 1 in P(apyro) legitur *προείλαβεν*, 2 *ἄ]λλ' ἐπεισήνε[γκεν*, 3 *εἴ γε διὰ παρο:*, 4-*μόμενα λέγειν* || 6 *εὐ[ηθέστατος*? vituperari videtur alius qui de philosophorum vitis scripserat || 7 *οσωταν και κατηλυε*: P in quibus suspicabar *ὁ Σωτίων* delitescere. hunc plurima *περὶ διαδοχῶν* edidisse volumina constat || 8 *ἐτ]ρέψατο μειταθαι* P, an *μέμψασθαι*? || 9 *εἰπεῖν ἐπαντην* P, an *ἔπαινον*? || 17 *με-* scripsi, *νκα* P. repetitur *μαθε*: versu 19 || ab imo 8 *ἔχειν*, 7 *'Α]γησίλαο[ν]*? *μαθ:*, 6 *μᾶλλον δὲ*, 5 *μόνοι τὴν*, 4 *καὶ σοφώτα[τα*, 3 *κατανοοῦν[τες*

II 4 s. *κ]ατὰ [ταὐ]τὰ γεγραφό[τος] Κλ[ε]άρχου*? adfertur enim *Κλέαρχος ἐν τῷ Πλάτωνος ἐγκωμίῳ* a Diogene III 2 || 14 *Σω]κράτους* an *'Ισο]κράτους*? || ab imo 9 *τε]τελεύτηκεν*, 8 *φ[η]σὶν* aut *φ[α]σὶν αὐ[τ]ὸν* || 2: *θη διὰ μει[ζ]ο[ν-*

III de servi redemptione agitur, ut primo putaveram, ipsius Platonis in Sicilia a Dionysio Pollidi traditi, verum alii quae hac de re rettulere, Plutarchus Dionis cap. 5, Diogenes III 19, Olympiodorus p. 3, 38 ss. ed. Didotianae, eorum vestigium in P non repperi. nec de Xenocrate haec narrari videntur Platonis comite nec de Phaedone Elidensi a Critone aliove ex lenonis familia redempto qui ‚Platoni per fuit familiaris' (Gellius II 18). at ut infra anagnostes auditorque Platonis commemoratur, ita superiora quoque de Platonicae cohortis aliquo homine scripta esse oportet, fortasse de servo litterato || 2 *α[ἰχμαλώτ]ους* quamquam per se praestat, tamen non aequatur lacunae || 3 *ας* scripsi, *ατ* P || 6 ss. *πολλῶ[ν] σπευδόν[των λα]βεῖν ἐννο[η]θέν[τα*? || ab imo 5 *ὁ λόγος* || 4 ss. restituit Spengelius. famulus nescio qui Platonis notatur || 2 *ακὼς* Spengelius, *ασως* P

IV hic praetermisi, quod octavae paginae subiectam eam fuisse certum est. qua re cum in Neapolitano exemplari ne ordo quidem paginarum accurate observatus sit, argumenta earum successionumque historiam extricantibus alia super alia impedimenta obiciuntur

V 1 s. *τῆς 'Α[καδη]με[ίας*? || 2 *δακτυλι*: quod ad anulum refero hereditatis signum, tametsi propter in-

παρὰ ῥυθμ-
οῦ βάρος φέρουσα

[Χαλκη-

VI

δόνιος, Ἡρακλείδης Ἀμύντας
Ἡρακλεῶται, [Μεν]έ[δη]μος Πυῤ-
ῥα[ῖο]ς, Εστιαῖος Περίν[θι]ος, Ἀρισ-
το]τέλη[ς Σταγει]ρίτ[ης, Δί]ων Συ-
ρακόσιος ὁ τὴν Διο[νυσίου
τυραννίδα καθελών, Ἑρ-
μόδ]ωρος Συρακόσιος ὁ καὶ πε-
ρὶ αὐτοῦ γ]ράψας καὶ τοὺς λό-
γους ε]ἰς Σικελίαν [ἐμπ]ορε[υ-
σάμενο]ς καὶ

Χίων ὃς τὸν
ἐν Ἡρακ]λείᾳ τύρα[ν]νον
ἀνεῖλεν,] Πύθων καὶ [Ἡρ]α[κ-
λείδης οἱ] Κότυν ἀπο[κτεί-
ναντες κ]αὶ δ[ι]ὰ τοῦθ' ὑ[π' Ἀθη-
ναίων] πολιτογραφη[θέν-
τες καὶ] χρυσ[οῖς σ]τ[εφ]ά[νοις
στεφανωθέντες] Αἴνιοι

ab imo

οὕτ[ω] ἐ[πιγέ]γρα[π]ται·
θεὰς Χάριτας [Μού-
σαις [ἀν]έθ[ηκε] Σπεύσιππ[ος
σοφίης εἵν]εκα δῶρα τε-
λῶ[ν]'. γράφει διότι *

sequentia verba dubitavi an ad numeros spectaret dactylicos || 6 s. :ντος ἐννοει: :αντητοβαροδι: P in quibus *τὸ βάρος* aut *βαρὺ* videtur emendandum || 9 *ἡ μὲν γ]ὰρ?* || 10 ss. *του:ας ἀδυνατεῖ παῖ[δας] :ναι μεγάλως καὶ :[ἡ δὲ θ]ερμὴ τὸν ἄνδρα?* nam *θ]ερμή* supplendum existimavi propter *διαθερμ:* posita in v. 15. vox Platonis referri videtur fortasse ex venarum pulsu effícta et translata ad Xenocratis Speusippique notationem. certe quidem gravitate ille excellebat (*τὸ βάρος οἱονεὶ τῆς Δωριστὶ ἁρμονίας* Diog. IV 19 cf. IV 6), Speusippus autem propensus erat in iracundiam (Diog. IV 1 et Suidas)

VI discipuli enumerantur Platonis, differt aliquantum catalogus Diogeneus III 46, primi item ut apud Diogenem *Σπεύσιππος Ἀθηναῖος, Ξενοκράτης Χαλκη]δόνιος* nominati erant || 1 hinc corrigendi Diogenes qui *Ἄμυκλος* et Aelianus var. hist. III 19 qui *Ἀμύκλας* scribit. ab Aeliano hic discipulus Speusippo et Xenocrati additur tertius || 2 *τει...λει.μος* P, correxit Spengelius || 4 *:αριτι:* P, corr. Spengelius || post Aristotelem, ante Dionem quod legeretur nomen aliud supra versum scriba interiecit, nisi fallor, *Χ]αίρων Π[ε]λλη[νεύς*, vide paginam XI || 7 *:ορος* P quod item ac priora Spengelius explevit || 8 supplevit Sauppius, Hermodori enim *περὶ Πλάτωνος συγγραφὴν* vel *βιβλίον* Simplicius commemorat physica Aristotelis enarrans p. 54 b et 56 b, cf. Zellerum de Hermodoro Ephesio et Platonico p. 18 ss. || 9 s. *ἐμπ]ορε[υσάμεν]ος* scripsi, *.ωρε:τει* P, *πορεύσας πωλήσας?* Sauppius. · Hermodorus Platonis libros divolgavit apud Siculos notusque est (vel ex Cicerone ad Att. XIII 21, 4) versiculus *λόγοισιν Ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται*, in usu autem magis quam *λόγοις* erat *λόγους ἐμπορεύεσθαι* || 13 *κιωνου* P, *Χίων ὃς* scripsi, non *Λεωνίδης καὶ] Χίων οἳ*, quia Leonidam Chioni fuisse praepositum improbabile est. interfecere Chio et Leonidas cum coniuratis aliis Clearchum tyrannum Heracleensem anno ante Christum 352 (Memnon apud Photium cod. 224, Iustinus hist. XVI 5, 12, Suidas in *Κλέαρχος*) || 15 *Πείθων καὶ Ἡρακλείδης Αἴνιοι* apud Diogenem, ubi *Πύθων* corrigendum esse novo comprobatur papyri huius testimonio qui Demosthenis Aristotelis Plutarchi libros vetustate omnes longe superat. utrumque hominem Plutarchus adv. Colotem cap. 32 componit cum Dione, idem de sui praedicatione cap. 11 *Πύθων ὁ Αἴνιος* inquit *Κότυν ἀποκτείνας ἧκεν εἰς Ἀθήνας* || 16 *σοτυν* P || 17 ss. supplevi ex Demosthenis Aristocratea § 118 s. *τὸν Κότυν ποτ' ἐκεῖνον ἐποιήσασθε πολίτην: ἀλλ' ὅμως: τοὺς ἀποκτείναντας ἐκεῖνον Πύθωνα καὶ Ἡρακλείδην τοὺς Αἰνίους πολίτας ἐποιήσασθ' ὡς εὐεργέτας καὶ χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφανώσατε* || 19 *χρυσι.ατ..α* P || 20 *αινιοι* P || a versu 11 ad 18 in margine paginae dextro haec adscripta sunt quae fortasse festinans scriba praeterierat *ιμολ|οοσκαρ|νησι|ἀθη|ναιο|τη..|α..ου|ἐντῷ| περὶ*, quorum prima Spengelius in *Τιμόλαος* mutari voluit, sed quae secuntur non quadrant in necessariam patriae significationem *Κυζικηνός*. Athenienses Platonis discipuli in Diogenis catalogo Hippothales et Callippus nominantur, ne Chabriam aliosque recenseamus. *Τιμόθεος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ βίων* in Platonis vita et Speusippi testis citatur a Diogene III 5 et IV 4 || ab imo 10 cum proxumum a *θεὰς Χάριτας* Speusippique nomine sit *δῶρα τελεῖν*, parum commode Spengelius de mercede disciplinae cogitavit quam Speusippus exegisse arguebatur (Diog. IV 2). melius contuleris quae de eodem philosopho Diogenes narrat IV 1

5 κατ[έ]στρεψέν τ' ἔτ[η] κατα[σ-
χὼ[ν ὀκτ]ὼ τὸν περίπατον·
οἱ δ[ὲ ν]εανίσ[κ]οι ψη[φο]φορή-
σαν[τε]ς κατ[ὰ] τὰ
1 [Ξ]ενο[κ]ράτη[ν εἵλ]ον-
το] [Ἀριστο-
VII 1 τέλου[ς μὲν ἀ]ποδεδημη-
κότος εἰς Μακεδονίαν, Με-
ν]εδήμου δὲ [τ]οῦ Πυραίου
κα]ὶ Ἡρακλείδο[υ τοῦ] Ἡρακλε-
5 ώ]του [π]αρ' ὀλί[γ]ας [ψ]ήφους ητ-
τη[θέν]των. [ὁ μ]ὲν οὖν [Ἡ]ρα-
κλείδης ἀπῆ[ρε]ν [εἰς τ]ὸν
Πόντον ἕ-
τερον περί[πα]τον καὶ [δια-
10 τριβὴν κατε[στήσα]το· [οἱ δ' ἐν
Ἀκαδημειά [φαί]ν[ονται
προκρῖνα[ι τὸν] Ξενοκρ[ά]την
ἀγασθέντε[ς] αὐτοῦ [τήν τε
14 σωφρ[οσύ]νην

22 ἐνταῦ[θ]α γὰρ ἦν Ἀ[ντίπα-
τρος, τ[οὺ]ς μὲν ἄλλ[ους

ab imo 7 αὐτὸν ἀπο[κρ]ίνασθαι
μέ[τρ]ια μὲν ὡς [οἰ]κέταις,
5 πικρὰ δὲ ὡς ἐλευθέ[ροις· οὕ-
τω] δὲ λέ[γετ]αι διακε[ῖς]θαι
ὑπ' ε]ὐνοίας τῆς πρὸς [τὸ]ν δῆ-
μ[ο]ν ὁ Ξενοκράτης, ὥστ' οὔ-
1 τε τὰ κα-

Χαρίτων ἀγάλματ' ἀνέθηκεν ἐν τῷ μουσείῳ τῷ ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Ἀκαδημίᾳ ἱδρυθέντι. et quoniam *δῶρα τελεῖν* in poetica oratione, non in prosa me legere memini, epigramma Speusippi huc transcriptum fuisse conicio, cuius in principio possis *τάς]δε θ[εῇσι* restituere. an hic *ἐνθά]δ' ἔθ[ηκε* supplendum est, alind vero in hexametri exitu vocabulum? P enim ibi in v. 8 *:σε:* habet. Speusippi epigramma aliud ex anthologia Planudea Bergkius in elegiarum reliquias recepit p. 642[a] || 6 periit scriptoris nomen quattuor aut ubi summum, sex litteris comprehensum || in fine quem praetervolaverat totum versum scriba post minusculis litteris adpinxit prorsum obscuris *:α.ιπ μενωσαλυσοντα*, nisi forte de senis Speusippi paralysi mentionem factam esse hariolcris || 5 mortuus est Speusippus anno 339, cf. Zumptium de successionibus philosophorum Atheniensium in commentationibus philol. acad. Berolin. a. 1842 p. 64, *ἐσχολάρχησεν ἔτη ὀκτώ* Diog. IV 1 || 5 s. *κατα|χω:* P || 2 sequitur *ντ.νη|σετα*, ut opinor, participium tale *ὑφεστῶτα, ὑπάρχοντα, ὑποκείμενα* || 1 manifesto hoc enuntiatum continuatur in pag. VII nec desunt nisi pauca, fortasse ea ipsa quae in superiore illius paginae margine dextrorsum scripta sunt litteris non apertis ad intellegendum *ησοινηαιπ*

VII 1 Xenocratem praefectum esse Academiae, cum Aristoteles Atheniensium legatus ad Philippum profectus esset ex urbe, Hermippus tradiderat (Diog. V 2) || 2 s. correxit Spengelius cum *πε.ιδηπου* potius in P appareat in quo *π* et *μ* frequenter permutantur. Menedemum philosophantem in Academia cum Platone et Speusippo irrident Epicratis anapaesti (Athenaeus I p. 59 d), ad Pyrrhaeos cum Plato miserat ut rem p. constitueret (Plutarchus adv. Colotem cap. 32). *Πυραῖος* non duplicata *ρ* littera scribitur apud Stephanum Byz. || 4 Heraclides Ponticus *τοῦ Πλατωνικοῦ* agnomine notatus ab Strabone XII p. 541, Platone in Siciliam profecto aliquantisper praefectus erat scholae teste Suida, primum Speusippo operam dederat (Diog. V 86) || 5 ss. supplevere Spengelius et Sauppius || 6 igitur quo tempore Xenocrates Speusippo successit, a. 339 Heraclides rediit in patriam, Sotion quod adfirmaverat *καὶ ὕστερον ἤκουσεν Ἀριστοτέλους* (Diog. V 86 cf. Polsbervium in Iahni annalibus 1832 p. 263) id hic scriptor contra Peripateticos reprobat || 7 -*ὸν* scripsi, *εν* P || 8 addendum tale quid *κἀκεῖ αὐτ]ὸς* || 9 discipulus tamen Heraclidi praeter Dionysium Transfugam nullus fertur, cf. Deswertium de Heraclide p. 15 s. || 10 s. poteram *οἱ δ'] Ἀκαδημεϊ[κοί*, nam haec forma pro volgari *Ἀκαδημαϊκὸς* etiam XVIII 14 reperitur || 12 *προκρίνα[ντες* Spengelius qui *ξ* effecit ex *τ* || 14 *πρὸς σωφροσύνην οὐδὲν μεῖον εἶχε τοῦ Πλατωνικοῦ Ξενοκράτους* Suidas in *Ξενοκράτης* || 18 *Ἀθη[ναι-?* || 22 *ἐνταῦ[θ]α* Thebis, legatio enim narratur Xenocratis ad Antipatrum illa de qua Plutarchus in Phocione cap. 27 copiose disserit, Antipater *οὐκ ἠσπάσατο τὸν Ξενοκράτην τοὺς ἄλλους δεξιωσάμενος* || ab imo 7 praecedit participium velut *ἐντ]εταμένα* || 6 *ως.κεταις* P, sed *ὡς οἰκέταις* conficitur ex opposito et a Plutarcho confirmatur l. s. § 4 scribente sic *οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πρέσβεις ἠγάπησαν ὡς φιλανθρώπους τὰς διαλύσεις πλὴν τοῦ Ξενοκράτους, ἔφη γὰρ ὡς μὲν δούλοις*

VIII τὰ τὴν τῆς φρ[ουρ]ᾶς ὕστε[ρό]ν τε Δη..ους αὐτὸν, ὅτε τὸ ,Ἀϑ[ην]α[ῖον] εἶνα[ι γράψαντ[ο]ς [οὐ βούλεσϑαι γραφῆναι, λέγον[τα αἰσχρὸν [εἶνα]ι ταύτης τῆς [πολιτ]εία[ς κ]οινωνῆσαι, κα[ϑ' ἧς ἵνα μ]ὴ γένηται πρεσβ[ευτ[ὴ]ν α[ὐτὸ]ν ὁ δῆμος ἐχειροτόν[ησεν. ἔ]νιοι δ' ἀπρ[ακτότερό[ν] φασ[ιν] ἀναστραφ[ῆνα]ι τ[ὸ]ν Ξε[νο]κράτην κατὰ [τὴν πρεσβεία[ν, ὥ]στε

ab imo κα[ὶ π]αρατεϑέντος ἑνὸς ἑκάστ[ῳ κ]αὶ χρυσοῦ στεφά[νου] με[γάλ]ου τε καὶ καλοῦ τεϑέντος εἰς τὸ μέσον ἐπὶ τρίπ[οδ]ος τ[ῷ πρώτῳ π[ιόν]τι [ἐ-

IV πὶ τὸν Ἑρμῆν [ἀπέϑε]το, καϑάπερ εἰώϑε[ι τ]οὺς [ἀ]νϑινούς· διαδοϑείσ[η]ς δ[ὲ τῆς πράξεως ἐϑαυμάσ[ϑη μᾶλλον

μετρίως κεχρῆσθαι τὸν Ἀντίπατρον, ὡς δ' ἐλευθέροις βαρέως || 4 *διακο*: P || 2 *ὥστ'* scripsi, *ωλ* P || 1 *οὔτε* et VIII 2 *τὲ* aperte inter se respondent, sed in priore commate frustra quaeras ex eis aliquam historiolis quas de Xenocrate antiquitas nobis tradidit. post *τὰ* P exhibet *κουσειαευοα*..., in mentem mihi venere *κούρεια* (Apaturiorum dies in ludis magistrorum celebratus, Plato Tim. p. 21b) et *θῦσαι*, tum Eleusinia per eos dies acta quibus Macedones Munychiam occupaturi adveniebant (Plutarchus Phoc. 28), deinde *μουσεῖα* et *τὰς οὐσίας* aliaque multa, nihil denique quod aliqua ratione possem probare

VIII summo margini ad sinistram inscripta sunt: *ἄνων ἐπεὶ*|*.οφ*...*ἐτρέψατο καὶ ἀν*: litteris minutis, quae quo pertineant nescio. sed in versu 1 extremo quod superest duarum litterarum spatium non sufficere videtur ad recipiendum nomen quod construatur cum *τὴν* || 2 Plutarchus Phoc. 29 *ὁρῶν* Phocio *τὸν Ξενοκράτην τελοῦντα τὸ μετοίκιον ἐβούλετο γράψαι πολίτην, ὁ δ' ἀπεῖπε φήσας οὐκ ἂν μετασχεῖν ταύτης τῆς πολιτείας, περὶ ἧς ἐπρέσβευεν ἵνα μὴ γένηται.* de metoeco Xenocrate alii alia narravere, cf. Meierum de vita Lycurgi p. 45 ss. Plutarchus quod Phocioni adtribuit, id in P alius fecisse dicitur. Demadesne? obstat genetivus in *ους* desinens. an Demogenes anno 318 archon primus? tam spatiosum nomen nullo modo quadrat in lacunam. contra excusare *Δημάδους* eo licet quod etiam *Ἑρμοῦς* genetivo casu, *Εὐβουλίδει* dativo, *Ἀπολλωνίδη* accusativo scriptum est in Philodemi papyris (cf. Gomperzium studiorum Herculanens. II p. 153) || 3 s. quid probabilius quam *ὅτε τὸ* [*μετοίκιον τελεῖν ἠδ*]*υν*[*ά*]*τησεν*? cf. Diog. IV 14 *τὸ μετοίκιον ἀτονοῦντα θεῖναι.* tot tamen litteras versus spatium omnino recusat. *Δη*[*μάδ*]*ου* si concesseris in v. 2, hic forsitan probes *ὅτε τὸ* [*πο*]*λ*[*ίτευμα ο*]*υνίστησεν* || 4 *ι* in fine addidi || 7 *αἰσ*]*χρὸν*[*εἶνα*]*ι* scripsi ut reficerem sententiam, *χρον..ηι* P || 8 *τοινωνηται* P || 10 *δημως* P || 12 *φασ*: P. similia haec eorum quae de Xenocratis ad Philippum legatione Diogenes IV 9 rettulit || 16 s. *Ἀν*[*τιπά*]*τρου*? *συμπα*[*ντ-*, 18 *τοῦτον* || ab imo 15 transiit oratio ad victoriam ex potandi certamine reportatam a Xenocrate. Athenaeus X p. 437b *Τίμαιος δέ φησιν ὡς Διονύσιος ὁ τύραννος τῇ τῶν χοῶν ἑορτῇ τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι χόα ἆθλον ἔθηκε στέφανον χρυσοῦν, καὶ ὅτι πρῶτος ἐξέπιε Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ λαβὼν τὸν χρυσοῦν στέφανον καὶ ἀναλύων τῷ Ἑρμῇ τῷ ἱδρυμένῳ ἐπὶ τῆς αὐλῆς ἐπέθηκεν, ᾧπερ εἰώθει καὶ τοὺς ἀνθινοὺς ἑκάστοτε ἐπιτιθέναι στεφάνους ἑσπέρας ἀπαλλασσόμενος ὡς αὑτόν, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐθαυμάσθη.* Aelianus var. hist. II 41, Diog. IV 8 || 14 *ἀγῶ*[*ν*]*α*? 13 *ὄ*]*ντας ἑκατ*[*όν*? 11 *ἐκ*]*ατὸν*? *χό*[*α*]*ς*, 10 *χρυσ-* et *πότῳ*? || 9 *τεπεντες* P || 7 prior versus exiit in participium huiusmodi *καθημέ*]*νῳ*, omissum *καὶ* scriba supra *χρ-* adposuit, quamquam in P non legitur nisi *αι* || *με-*scripsi, *νε* P || 6 *εἰς* scripsi, *επι* P quod consuetudo sermonis respuit || 5 *τριπ..ου* P || 4 *τὸν πρῶτον πιόντα* eadem in re cui *ἐκπιόντα* magis convenit scholiasta Aristoph. Ach. 1001

IV subiungendam esse paginae VIII demonstrant scriptores ad VIII i. 15 memorati, e quibus Diogenes *ἔνθαπερ τιθέναι καὶ τοὺς ἀνθινοὺς εἰώθει* || 1 *ἀπέθε*]*το* aptius videbatur quam *ἀνέθε*]*το* || 2 *ειωθο* P et in fine *:νει* || 4 *πραηφως* P || 5 mox sequitur *ὑπ*[*ὸ*, Dionysi Syracusani nomen nusquam apparet || in ima pagina sensum nullum

IX 1 καὶ γραμμα-
τοδιδ[άσκαλο]ς Ἡρακλείδης·
ἔστιν δὲ
τῆς χώρας τῶν Ἡ-
ρακλ[εωτ]ῶν διά τινας αὐ-
χμοὺς συνε[χ]εῖς [καὶ] ἐπομ-
β]ρίας [σίτ]ου στερηθείσης
σ]υνέβη λ[ιμὸν
γενέσθαι
ψηφισαμ[ένων δὲ τῶν] Ἡ-
ρ]ακλεωτ[ῶν

14 τα]ῦτ[α] πάσχ[οντε]ς ἀπο-
παύσ]ον[ται

X 2 ἐξ]εώσθη μέσου [ὑ-
πὸ θεατῶν καὶ πρὸ αὐτοῦ
πληγεὶς σ[υν]ετρίβη τὴ[ν
κ[ε]φαλὴν
τοῦ διαφθείροντος
συνέβη δὲ κα[ὶ τὴν Πυ-
θ[ία]ν εἰς τὸ [ἄδυτον] κ-
ατερ]χομένην ἐκ[ι]βῆν[αι
δράκο]ντι καὶ δηχ[θ]εῖσα[ν
ἀποθανεῖν

XI [ἐπει-
2 δήπερ οὐ [τὴν] πολιτείαν ἐσ-
τὶ παραθετέον ἀκα[ίρ]ω[ς,
οἷο]ν Ἕρμιππος ἐν τ[οῖς βί-

---

indagavi, nisi si 8 καὶ καίοαν[τ- ad eam fabulam spectare credis, quam Diogenes IV 7 tetigit, sua Xenocratem viscera saepe vexasse adurendo. deinde 6 φησὶν legitur

IX Speusippum et Xenocratem sequitur Heraclides cf. VI 1 || 2 valde incerta posui, nam praeterquam quod in delineandis paginis hac et sequente Itali insigniter peccaverunt, scriba ipse in primis versibus complures et tam perplexas fecit mutationes ut restitui eos posse ego desperem. in Ἡρακλείδης supra δη litteras scriptum est τν. num maledica tangitur Heraclidi criminatio? cf. Diog. V 93 || 3 s. τῇ δυνα[στεί]ᾳ? cuius iam fusius exponitur sesquialtera pagina documentum idem quod Hermippo auctore Diogenes V 91 prodidit verbis paucioribus. praecise ille λιμοῦ κατασχόντος τὴν χώραν αἰτεῖν τοὺς Ἡρακλεώτας τὴν Πυθίαν λύσιν || 5-ρακλ[εωτ]ῶν mutavi audacter, τωσιδ...ωρι P || 6 συνε.εου:ετοη P || 7 α:οτ.ετεδιοθεισης P, sententiae aeque satis facit κακῶς διατεθείσης, certa non inveni || 17 Π]υθία? || ab imo 7 denuo videtur Heraclea nominari

X misere corrupta, cum plurumae litterae, verba graeca pauca restent || 2 ἔτ]ερο[ς] μὲ[ν], ut sequatur v. 5 ὁ δ' ἕτε[ρος? at hoc parum probabile. μέσου facit ut theatri praecessisse significationem statuamus. Diogenes sic αὐτίκα ἐν τῷ θεάτρῳ στεφανούμενος ὁ Ἡρακλείδης ἀπόπληκτος ἐγένετο οἵ τε θεωροὶ καταλευσθέντες διεφθάρησαν || :εωσθη P, in fine alterum ν addidi || 3 και.προ P cum lacunae signo || 4 αληγειοι..ετριβηεπα...P. de scriptura ηι cf. Vsenerum in Iahni annalibus 1865 p. 261 || 5 sequitur in P οδετεμετοι.υ, sed ὁ δέ, si ineunte v. 7 recte αι scriptum est, nequit servari, quia verbo opus est finito. itaque conieci ὥστε μετ' α[ὐτο]ῦ τοῦ διαφθείροντος [φ]θ[αρῆν]αι || 7 Diogenes ἀλλὰ καὶ ἡ Πυθία τὴν αὐτὴν ὥραν κατιοῦσα ἐς τὸ ἄδυτον καὶ ἐπιστᾶσα ἑνὶ τῶν δρακόντων δηχθεῖσα παραχρῆμα ἀπέπνευσεν. verba quae posui incerta sunt, 7 κα..εγι..., 8 φ..ιντιστον:ουκ, 9 :τομενηνεπ.βης.. P || 10 δράκοντι Spengelius iam agnovit, idem δηχ[θ]εῖσα cui ν adieci || 12 ss. nova incipit expositio, id quod in P scriba indicavit notula inter versus 11 et 12 interiecta sinistrosum. 15 ῥητο[ρ-, 17 τέχν-, 30 ss. :ρμενο: παρὰ τοῖς ρ: ἀληθῆ λ[έγ]ει unde Hermodori nomen efficere vel Hermippi vana res est. verum 33 s. recte mihi videor legere περὶ [μὲν] Δίων[ος το]ῦ Συ[ρακο]σίου, cf. VI 4, etenim insequens oratio in eis Platonis discipulis versatur qui tyrannidem occupaverant aut adfectaverant, cf. Athenaeum XI p. 508 d. in hanc partem valere opinor 37 ἐπ[ισ]υνάγειν et 38 ἀ]ντιποι[εῖσθαι

XI 2 πολιτείαν scripsi cum ex ποδιαν quod in P est sani nihil elicere possem || 3 ακα...ει P || 4 haec si bene resarsi, non modo Hermippo potissimum auctore eius generis res immixtas esse cognoscimus philosophorum historiae, sed etiam peculiarem Hermippei operis partem scriptam fuisse de eis qui tyranni extiterint ex philosophis, sicut aliae eiusdem partes inscriptae erant περὶ τῶν ἑπτὰ σοφῶν, περὶ τῶν νομοθετῶν, περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθη-

οις τῶν] ἀπὸ φιλοσοφία[ς εἰς
τυραννίδ]ας καὶ δυναστε[ί-
ας μεθεσ]τηκότων. Χαί-
ρω]ν δ' ὁ [Πε]λ[λην]εὺς ἐν Ἀ-
κα]δημ[ίᾳ π]αρὰ Πλά-
τωνί τε καὶ Ξεν]οκράτει

ab imo 5 ἐμ Πελοποννήσῳ

XII 2 Φαινίας δ' αὐ[τόν φη-
σι φιλότιμ[ο]ν ἐκ πλε[ονε-
ξίας γενόμενον καὶ τῆ[ς Ὀ-
λ]υμπικῆς νίκης
τύ[ρ]αννον φανῆ[ν]αι
ἔφησα[ν] δ[έ
8 τινες αὐτὸ[ν

XIII 3 φυγεῖν
δὲ δί]κην αἰσχρὰν κακώσ-
εω[ς ὑπ]ὸ τῆς γυναικός, εἶναι
γὰρ φιλό[πα]ιδα καὶ φιλομει-
ράκιον, [ὥς]τε περιέφερε νό-
μισ[μ]α παντο[δα]πόν, ἵνα τῷ
συναντ[ήσ]αντ[ι χρῆσθαι π]ρο-
χείρως ἔχῃ· θη[ρα]θεὶς δ' ὑ-
πὸ Ξ]ενοκράτους καὶ [σ]χολ[ά-
σας] αὐ[τ]ῷ τοσοῦτο μετήλ-
λ]αξε κ[ατ]ὰ τὸν βί[ο]ν, ὥστε
μηδέποτε τὴν τ[ο]ῦ [π]ροσώ-
που φαν[τα]σίαν
[ἰ-
24 γνύαν λυτ-

τῶν (cf. Prellerum in Iahni annalibus 1836 p. 171 ss.) || 5 ἀπὸ scripsi: ατο P || 6 δυνασπο. P || 7 τηκατων P || 8 ss restitui ex Athenaeo p. 509 b Χαίρων ὁ Πελληνεὺς ὃς οὐ μόνον Πλάτωνι ἐσχόλακεν ἀλλὰ καὶ Ξενοκράτει. num 11 in fine ἐσχολα]κὼς? || ab imo 8 Ἀντιπατ[ρ]ο-?, 6 μετὰ τὸ[ν || 5 πλεπονησωι P || 3 τ]ὴν πατρίδα

XII 2 Φαινίας scripsi, φαιμιας P. neque enim dubito quin Phanias Eresius citetur auctor, cuius nomen Φαινίας cum alibi scribitur (Φανίας ἢ Φαινίας Suidas) tum in papyris Herculanensibus (cf. Gomperzium in commentariis gymnas. Austr. 1866 p. 701). cum de tyrannide agatur v. 6, librum Phaniae intellegi oportet περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων conscriptum. at quo de homine disputatur? de Dione dicerem, si decimam haec pagina exciperet ac non undecimam. Callippum Dionis interfectorem (Diog. III 46, Athenaeus p. 508 c) designari est cur negemus || 3 σι scripsi, τι P || ἐκ scripsi, εμ P. ἐμ πλεονεξίᾳ scribere sequente genetivo vetamur, neve quis ideo dubitet quod πλεονεξίας vis vocabuli antecellere soleat φιλοτιμίαν, his φιλότιμον γενόμενον illa adiungenda censeo quae post νίκης leguntur, fortasse μὴ]κατ' ἀξί[α]ν || 21 ἀ]ποδε[ξά]μενος et 22 σχολήν, ab imo 4 πρέσβεις

XIII Polemo notatur qui Xenocrati a. 314 successit. mirifice haec Polemonis notatio cum Diogene conspirat, sive ordinem respicis sive ipsa enuntiata, qua re non quidem Diogenea ex hoc libello, id quod Spengelio visum est, sed eodem tamen fonte utriusque narrationem emanasse liquet || 3 ψυγαιν P. Diog. IV 17 ex Antigoni Carystii vitis φυγεῖν δὲ τὸν Πολέμωνα καὶ δίκην κακώσεως ὑπὸ τῆς γυναικὸς ὡς μειρακίοις συνόντα || 5 initio φο: P || 6 γαι pro γὰρ P || 7 ρακον an ρακιον P? cf. Spengelium p. 536. graeca φιλομείρακα aut φιλομειράκιον, non tertium || πορειφερε P. Diog. IV 16 νέος δ' ὢν ἀκόλαστός τε καὶ διακεχυμένος ἦν οὕτως ὥστε καὶ περιφέρειν ἀργύριον πρὸς τὰς ἑτοίμους λύσεις τῶν ἐπιθυμιῶν || 10 θηρᾶν verbum similiter a Diogene saepe adhibetur, IV 16 ἀκοῦον δὲ τὸ μειράκιον κατ' ὀλίγον ἐθηράθη Polemo a Xenocrate || 11: ενοκρατουκαι. νσιαι P || 12 μετην P || 14 supra versum scriba adiecit μήτε quod ante τὴν insereretur. deinde τυ non notato mediae ο spatio P || 15 τουραν: P. mox fortasse ἀ[λλοιῶ]σαι καὶ σχ[ῆ]μα, 18 ἀλ]λὰ ταύτ-, cf. Diog. IV 17 τοσοῦτον δὲ ἐπιτεῖναι τὸ ἦθος ἀρξάμενον φιλοσοφεῖν, ὥστ' ἐπὶ ταὐτοῦ σχήματος τῆς μορφῆς πάντοτε μένειν, ἀλλὰ καὶ τὴν φωνὴν ἀναλλοίωτος ἦν || 24 Diog. ibidem κυνὸς γοῦν λυττῶντος καὶ τὴν ἰγνύαν διασπάσαντος μόνον μὴ ὠχριᾶσαι. in P cum λυτο legatur, etiam αὐτο[ῦ proponere

ab imo 9 το]ὺς [ἐν]αντίους ὁρ[ῶ]ν κρατοῦν-
τ]α[ς ἔ]ν τε τοῖς ϑεάτροις ἀπα-
ϑῶς ϑεᾶ]σϑαι τῶν ἄλλων
συνα]ποφερομένων τοῖς
5 εἰρη]μένοις· φαίνεται δὲ καὶ

3 μέν, ἔχων δ[ὲ] γενναῖ-
α, καὶ καὶ [σκληρ-
ότητα [γρ]αφαῖς ἐμφαίν[ων

XIV 3 ἔ]φαινε δὲ κα[ὶ
τ]οῖ[ς] ἀνάγου-
5 σι τὰς ἐρωτήσε[ις] δεῖν
ἐν τοῖς πράγμασ[ι]ν [γυ]μνά-
ζεσϑαι, διὸ καὶ κατὰ τ[ὴ]ν ἐπ[ι-
8 χεί[ρησ]ιν ἀσόλοικος ἦν καὶ

12 καὶ [πε]φευγὼς
ἀνο-
14 χλ[ο]ῦ[σαν] ἀγωγὴν

25 ἐν] τῇ πόλ[ει διετέ-
λ]ει ϑαυμαζό[μεν]ος κα[ὶ τι-
μώμ]ενος ἐπὶ [τῇ γενναιό-
τητι καὶ σωφρο[σύν]ῃ
29 ἔξω

[πλησίον
38 τοῦ] μουσεί[ου ποιη]σάμε[νοι
ἐν τῷ κή[πῳ κ]αλύβια μέ-
νειν αὐτ[οῦ

XV 3 ἔφ]η δ' Ἀ[ρκ]εσί-
λαος ὅτι αὐτῷ παρὰ Θε[οφ]ρά[σ-

---

licet, 25 *μὲν ἄλλους τιν*: sed *ἄλλους* nescio quo modo ab scriba correctum, 26 *-κότας* || ab imo 9 *-ὺς* scripsi, *π* P. Diogenes pergit sic *καὶ ταραχῆς γενομένης ἐπὶ τῆς πόλεως πυθόμενον τὸ γεγονὸς ἄτρεπτον μεῖναι, ἔν τε τοῖς θεάτροις ἀσυμπαθέστατος ἦν.* incertum utrum *ὁρῶν* an *ὁρᾶν* scribas || 8 *τεις* P || 6 *:ετοφερομενων* P. magis in affectibus usitatum est *συμπεριφέρεσθαι.* plura ea de re comperimus ex Diogene IV 18 || 5 parum idoneum supplementum, *..γιμενοις* P, *εἰσηγμένοις* maius est pro lacuna || Diog. ibidem *ὅλως ἦν τοιοῦτος οἷόν φησι Μελάνθιος ὁ ζωγράφος ἐν τοῖς περὶ ζωγραφικῆς, φησὶ γὰρ δεῖν αὐθάδειάν τινα καὶ σκληρότητα τοῖς ἔργοις ἐπιτρέχειν, ὁμοίως δὲ κἀν τοῖς ἤθεσιν* || 3 *βαρ]ὺς μέν*? an *τραχ]ὺς*? || 2 *-α* scripsi, *ν* P, nisi mavis *γενναῖ[ο]ν*, nam *τὰ ἤθη* vel *τὸ ἦθος*, item pictoris comparationem infuisse in v. 4 arbitror. deinceps *καιτα....δαν* P, nonne *καὶ τ[ὴν τόλ]μαν*?

XIV 3 *:φαινεδεκα* P. malo *ἔφασκε* quod Diogenes praebet haec continuans *ἔφασκε δὲ ὁ Πολέμων δεῖν ἐν τοῖς πράγμασι γυμνάζεσθαι καὶ μὴ ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς θεωρήμασι, καθάπερ ἁρμονικόν τι τέχνιον καταπιόντα καὶ μὴ μελετήσαντα, ὡς κατὰ μὲν τὴν ἐρώτησιν θαυμάζεσθαι, κατὰ δὲ τὴν διάθεσιν ἑαυτοῖς μάχεσθαι* || 5 *ταγ* et 6 *πραιμασ.ν* P || 7 *ἐπιχείρησις* philosophorum vocatur argumentatio (cf. Diog. IV 19 *περιπατῶν ἐπεχείρει*). *ἀσόλοικος* homo est simplex nativaeque comitatis cf. Plut. Cleom. 13, 4 *παιδιὰν ἐπίχαριν καὶ ἀσόλοικον*, ante Plutarchum et Diogenem eo vocabulo usus est Philodemus de vitiis X 5, 15 ubi gloriosae iactationi opponitur *τὸ φέρειν ἀσολοίκως καὶ δεξίως* || 8 Diog. IV 18 *ἦν οὖν ἀστεῖός τις καὶ γενναῖος, παρῃτημένος ἅ φησιν Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου, ὀξωτὰ καὶ σιλφιωτά*, unde dictum insequi huiusmodi puto *καὶ πα[ν]τὸς: [ἀ]πε[γν]ωκὼς ἀστεϊ[σμο]ῦ καὶ [π]αιδαρειώ[δους φιλονει]κίας*, tametsi primo obtutu versus decimi litterae hoc videntur valere *καὶ [Πι]νδάρειος* || 13 s. an *τὸ:ἀνοχλ[ο]ῦ[ν τὴν]*? *αιωγην* P || 15 *λειπο-*, 23 *κριθεισῃ* || 25 s. sententiam instauravi ex Diog. IV 19 *διὰ δὴ οὖν τὸ φιλογενναῖον ἐτιμᾶτο ἐν τῇ πόλει, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκπεπατηκὼς ἦν* (quod pessume interpretantur ‚post deambulationem quiescebat', cum secessisse Polemo dicatur ex urbe) *διατρίβων ἐν τῷ κήπῳ, παρ' ὃν οἱ μαθηταὶ μικρὰ καλύβια ποιησάμενοι κατῴκουν πλησίον τοῦ μουσείου καὶ τῆς ἐξέδρας* || 34 *ἀ]νάγκης*, 36 iterum *ἔξω* || 38 *λλουσοι* P. *μουσεῖον* intellegendum est quod in Academia Plato fecerat

XV de Cratete agitur Polemonis auditore, amico et cum ille a. 270 discessisset a vita, successore || 1 *μά]λιστα τὸ πα[ρ]α:*, 2 *τῆς φωνῆς καὶ πά[ντ-*, 3 *ἀ]ποδέχεσθαι.* interrogatus Crantor qua re captus esset a Polemone, respondit aequabili ac sibi constante voce (Diog. IV 24) || 3 ss. restituit Spengelius p. 539 e Diogene qui pariter in Cratetis vita haec refert IV 22 || 4 *αυσω* P, idem *ς* in fine omittit || 6 *εαν* P. *φαν[είη]σαν* praetuli Spengeli supple-

5 του μετελϑόντι φαν[είη-
σαν οἱ περὶ τὸν [Π]ολέμωνα
ϑεοί τινες ἢ λείψανα τῶ[ν
ἀρχαίων ἐκε[ίνω]ν καὶ τῶν
ἐκ τοῦ χρυσο[ῦ γέν]ους δ[ι]απε-
10 πλασμένω[ν ἀνϑρ]ώπων

15 μά-
λιστα Πλάτων[ος
17 δὲ καὶ Ξεν[ο]κρ[άτους

ab imo 16 Κράτητο[ς

9 τῶν ἐγλυ-
ομ]ένων [κ]αὶ τῶν ἱκανῶ[ς
βε[βι]ωκότων εἶναι π[ερι]σπῶν-
τος το μειράκιον μήτ' εἶ[ξ]αι
5 μήτε καταπλαγῆναι, μ[έ]χρι
δὲ τούτου πολεμῆσαι καὶ δι-
αϑλῆσαι πρὸς αὐτὸν, [ἕ]ως
ἐξειργάσα[το] καὶ μετ[ή]γαγε
1 τὸ[ν Κ]ράτ[ητ]α πρὸς ἑαυ[τὸν

XVI 1 Κράντωρ] δὲ Σολεὺς
ϑα[υμ]αζόμενος
κατέλιπε [τὴ]ν εὐημερ[ίαν
καὶ π[αρ]αγενόμενος Ἀ[ϑήνα-
5 ζ]ε πρῶτον μὲν Ξενο[κ]ρά-
τους ἤκουεν, ὕστερον δὲ
μετὰ Πολέμωνος ἐσχόλ[α-
ζεν [κα]ίτ[οι] πολὺ διαφέρω[ν
9 ἐν οἷς

XVII 1 δυεῖν ὁ[μομη]τρίων
κα[ὶ ὁ]μοπατ[ρί]ων, [τε]τά[ρ-
τ[ου δ]ὲ Μοιρέως τ[ο]ῦ κα[ὶ] ἐπι-
τρο]πεύ[σ]αντος αὐτόν· τῷ

---

mento *φανεροὶ ἦσαν* quo duriuscula existit oratio. Diog. *ὡς εἶεν θεοί τινες ἢ λείψανα τῶν ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους* || 7 *λγ̣ψανα* P || 9 *δα-*P || 16 *λητα* P. illos Crates fortasse secutus esse dicitur in sua philosophiae institutione || 17 *πιν* ante *δὲ* in P apparet. *κατόπιν* ab hoc scriptore alienum existimo, an *τινά*? || 20 *ἔφη δὲ*, 26 *ἐδόκει*, 29 *σεμνόν τε καὶ* cf. Diog. IV 22 || ab imo 12 s. *ἡγου[μέν]ων τῆ[ς Ἀ]κα[δ]ημία[ς*, 10 *σωμα-* || 9 praecedit *διακ[εῖσ]θαι*. tum *τῶν ἐγλυ* scripsi, *τωμεγαυ* P, cf. XVI ab imo 4 *ἐγλει:* et XVIII 1 *ἐγλιπόντος* || 8 *ικαινοι* P. deinde *περισπῶντος* (id est ‚avertente') ad Cratetem referendum est (cf. ab imo 1), quamquam adulescentulum quem ita dehortari de philosophia voluerit ignoro || 3 *ανταισαι* P. *διαθλῆσαι* aut *διαπαλαῖσαι* sensus postulat || 2 *εξηργασα:* et in fine *:γαρε* P

XVI 1 Crantoris nomen Spengelius praeposuit p. 539. brevius Diogenes IV 24 *Κράντωρ Σολεὺς θαυμαζόμενος ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι ἀπῆρεν εἰς Ἀθήνας καὶ Ξενοκράτους διήκουσε Πολέμωνι συσχολάζων* || 2 *ζ* scripsi pro *τ*. participio iungitur *δ*, vel *δ[ὲ* ut *Σολεὺς μὲν ἦν* praecesserit, vel *α[ὑτοῦ*. tum sive *ἐγ]κατέλιπε* legis sive tantum *κατέλιπε*, hoc declaratur ‚deseruit res opibus gratiaque florentes', in P est *ουημερ:* || 7 *ἐσχόλαζεν* correxi: *εσχεντεν* P || 9 sequitur *επα..ν:*, an *ἔγρα[ψε]ν*? certe quidem Diogenes statim subiecit *καὶ κατέλιπεν ὑπομνήματα εἰς μυριάδας στίχων τρεῖς ὧν τινά τινες Ἀρκεσιλάῳ προσάπτουσιν*, cui sententiae facillime aptari possunt litterae in v. 13 s. residuae. sed quae nec caput nec pedes habent, ab his melius destiteris. In ima pagina Arcesilai memoriam frustra quaesivi

XVII Arcesilai ad philosophiam transitio exponitur. Diog. IV 28 *τέταρτος ἀδελφὸς ἦν ὧν εἶχε δύο μὲν ὁμοπατρίους, δύο δὲ ὁμομητρίους, καὶ τῶν μὲν ὁμομητρίων πρεσβύτερον Πυλάδην, τῶν δὲ ὁμοπατρίων Μοιρέαν ὃς ἦν αὐτῷ ἐπίτροπος*, ubi Ambrosii Stephani Menagii codices inverso ordine *ὁμοπατρίων* et *ὁμομητρίων* collocare feruntur || 2 *:ον.τα* in fine P, distantia litterarum in pictura paulum mutata videtur || 3 *Μοιρέας* et *Μοιρέαν* Diog. constanter IV 28, 29, 43 || 4 Spengelius restituit, *.υπευ:* P || 5 *εἶδει* scripsi, *οιδει* P. deinde *ἀκμαῖος* aut *ὡραῖος*

5 δ' εἴδει γενόμενος ἀκμαῖος
εὐσχημόνως κεχρῆσθαι
λέ[γετ]αι καὶ πάσης ἀ[γ]ωγῆς
τυ[χ]ὼν
ὁρμη[θῆν]αι
10 ὑ]πὸ τοῦ Μο[ι]ρέ[ως ἐπὶ ῥ]ητο-
ρικῆς
ἀντικρά[ττο]ντο[ς συ]νερ-
γὸν
14 τὸν πρεσ[β]ύτα[τον

XVIII 1 τὸν βί[ον] ἐγλιπόντος κ[αὶ
καθ' αὑτὸν ἐκχωρήσαντος
αὐτῷ τῆς διατριβῆς Σω-
κρατίδου τινὸς, ὃν διὰ τὸ πρεσ-
5 βύτατον εἶναι προεστήσαν-
θ' ἑαυτῶν οἱ νεανίσκοι συν-
ελθόντες. καὶ τὸ μὲν πρῶ-
τον εἰπ[εῖν] θέσιν ἐπεχείρει
κατὰ τὴν [ὑ]πὸ Πλ[άτω]νός τε

10 καὶ Σπευσ[ίπ]που [καθεστῶ-
σαν, ἕως Πολ[έμωνο]ς αἵρε-
σιν [δεξ]άμε[νος
τ[ῆς Ἀκα]δημεϊ-
14 κῆς ἀγωγῆς

ab imo 9 τῷ
καταλει]φ[θέ]ντα ὑ[πὸ] Κράν-
το[ρο]ς [γρά]μματά [τινα
διὰ χε[ιρὸ]ς ἔχειν καὶ μετα-
5 τιθ[έν]α[ι]· τινὲς αὐτὸν ἔφα[σ-
κον τ]αῦτα γεγρα[φ]έναι, τι-
νὲς δ']ἃ ἔγραψε κατακεκαυ-
κέναι· δό]γμα δ' ο[ὔ]φασ[ι]ν οὐδ' αἵ-
1 ρεσιν] τιθέν[αι]· καὶ τῶν

XIX 1 πρ[οσι]όντων διίσταντο κα-
τ]ὰ τὰ ἤθη καὶ [τ]ὰς αἱρέσ[ε]ις ἀλ-
λήλων ὀλίγοι μὲν ἐπὶ τὸ κα-
τεσταλμένον καὶ π[ά]τρι-

emendandum censui, ασυιος P, nam cum εἰφυής aptius perfectum γεγονώς componeretur. Crantorem Arcesilaus διὰ τὸ καλὸς εἶναι ἔτι ὢν ὡραῖος nactus est amatorem, οἷα δὲ τὴν φύσιν οὐκ ἀφυής, τρεχούσῃ χρησάμενος αὐτῇ ῥᾳδίᾳ (Numenius in Eusebii praep. ev. XIV 6, 4 p. 268, 21 Dind.) || 7 αι scripsi, :ν P || 10 ὑ]πὸ scripsi, το P. Diog. IV 29 Μοιρέας μὲν ἦγεν αὐτὸν ἐπὶ ῥητορικήν, ὁ δὲ φιλοσοφίας ἤρα || 11 ἄσκησιν supple aut διδασκαλεῖα, διος: P. sequentis enuntiati hanc esse fingo formam τοῦ δ']ἀντιπρά[ττο]ντο[ς συ]νεργὸν κα[ταστῆναι τ]ῶν ὁ[μομητρίω]ν τὸν πρεσ[β]ύτα[τον Πυλά]δ[ην secundum Diog. IV 43 || ab imo 8 s. ε[ἰς] τ[ὴν Ἀκαδημ]είαν: [εἰσαχ]θεὶς [ὑπὸ Κράν]τορο[ς?, 2 ἔχων [ἐ]τελεύ[τησεν fortasse Crates

XVIII 1 quae desunt Diogenes suppeditat IV 32 Κράτητος δὲ ἐκλιπόντος κατέσχε τὴν σχολὴν Arcesilaus ἐκχωρήσαντος αὐτῷ Σωκρατίδου τινός. ubi κ[αὶ scripsi, P habet α: || 3 Socratidis memoriam miror non pridem revocatam esse in Suidae de diadochis Platonicis narrationem hanc II 2 p. 296, 2 Bernh. διεδέξαντο τὴν σχολὴν αὐτοῦ καθ' ἕνα οἵδε, Σπεύσιππος, Ξενοκράτης, Πολέμων, Κράντωρ, Κράτης, οἱ δὲ Σωκράτους, Ἀρκεσίλαος, Λακύδης eqs. ubi Bernhardius expelli iussit οἱ δὲ Σωκράτους. at in codicibus Σωκρατιδ similiterve scriptum est per notam aut plene Σωκρατίδες, in uno Kuesteri Σωκρατίδαι. itaque legendum Κράτης, Σωκρατίδης, Ἀρκεσίλαος || 9 ὑ]πὸ supplevi, .το P, τοῦ Spengelius qui τε ex τα correxit p. 540 || 10 οτευς: P, emendavit Spengelius. participium incertum, nam..μει.α P, nec multo longius ab his discedit παραδοθεῖ- cf. Diog. IV 28 || 11 πον:σαιρι P || 12 s. εἰς]τὸν πα[ντ]ε[λ]ῆ? 14 s. τρόπον ἐ]σχημάτ[ισεν ἑαυτόν? antea tentaveram τὸν πα[λαιὸ]ν: [τρόπον μετ]εσχημάτ[ισεν || ab imo 8 prima littera in P δ est. Diog. IV 32 οὐδὲ βιβλίον, φασί τινες, συνέγραψεν, οἱ δὲ ὅτι ἐφωράθη τινὰ διορθῶν, ἅ φασιν οἱ μὲν ἐκδοῦναι, οἱ δὲ κατακαῦσαι. idem Crantoris aliquot commentariolos Arcesilao ab aliis adsignari ait IV 24 || 5 τιω.ατινες P, in fine lacuna nulla || 3 ἃ ἔγραψε scripsi, ιεπ(vel ιτ)αυε P || 2 δ' οὔ φασιν scripsi, δοφασυ P, δέ φασιν Spengelius p. 540 quo servato deinceps mutandum est οὐδὲν || 1 τιθέναι Spengelius, τιθεισ. P, spatium ut expleatur nescio an προ]τιθέναι scribendum sit. Numenius l. s. p. 269, 11 Arcesilaum μηδὲν δόγμα ὑπειπεῖν sed προβαλέσθαι πρὸ ἑαυτοῦ τὴν ἐποχὴν refert ex Dioclis Cnidii διατριβαῖς

XIX 1 haec nemo dubitabit quin prioribus continuanda sint uno tenore, quamvis τῶν προσιόντων genetivum nominativi vice fungentem negligentiae condemnet || 3 λειλων et ετετοκα, 4 τεσταλμενον, 6 ον finale omissum in P.

5 ον, πολλοὶ δ' ἐπὶ τὸ ϑρασύ-
τερον καὶ δεσποτ[ι]κώτερ[ον
τραπέντες· ο[ὗ]τοι μὲν οὖν
παντοδαπὰς ε[ἶχ]ον αἱρέ-
σεις τε καὶ γνώ[μ]ας· τὴν
10 δ' αὐτοῦ κρίσιν [ἐρ]γῶδ[ες
ἐκϑέσϑαι κατὰ [π]ᾶν· τοῦ-
το δ' ἄν τις
αὐτὸν [ϑαυμα]στ[ὴν
γεγον[έν]αι Πλά[τωνος]· καὶ
15 ἐκέκτητο [πά]ν[τα] τὰ β[υβλία
αὐτοῦ

ab imo 3 εἴκειν τε καὶ
ἡ[ττ]ᾶσϑαι κατὰ τὴν ἀνά-
1 κρισ[ι]ν [οὐ-

XX 1 δὲ ἓν, μ[ό]νον δὲ τὰς ἄ[λλ]ας
δια]πλῶν αἱρέσεις· πολ-
λ]ῶν [α]ὐτοῦ μα[ϑητ]ῶν
γ]ενομένων τὴ[ν
5 παρ[α]δοϑ[εῖσ]αν Ἀριδεί[κης
ὁ Ῥόδιος καὶ Δωρόϑεος
10 Πολέμωνος

ab imo 5 ὁ τὴν ἡδον[ὴ]ν ἀ[ποφαί-
νω]ν τέλος, Δωρόϑεος
2 Πυϑόδω[ρος ὁ καὶ
σ]χολὰς ἀναγρά[ψ]α[ς αὐτοῦ

XXI ab imo 5 καὶ π[λ]ανῆτιν οὐδὲν ἧτ-
τον τῆς Σκυϑικῆς ζωῆς
σπ[άσ]αι τὴν ἀγωγὴ[ν ἐ]ξ ἀμ-
φοῖ[ν] κεράσαντα κα[ὶ ν]εωτέ-
1 ρα[ν π]οῆσαι καλεῖσϑαι καὶ

---

correxit Spengelius p. 540 s. || 8 *εἶχον* scripsi, *εδ.ομ* P. *αἱρέ-* Spengelius, *αιρο* P || 12 *λέγ]οι* [*διὰ παντὸς*? neque enim Antigoni aliusve nomen auctoris prolatum esse credo || 13 *:στα:* et 14 *:νπλα:* P, cf. Diog. IV 32 *ἐῴκει δὴ ϑαυμάζειν καὶ τὸν Πλάτωνα καὶ τὰ βιβλία ἐκέκτητο αὐτοῦ* || ab imo 3 Arcesilai ars disputandi notatur (*δι' ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως* Diog. IV 28 conl. 33). praecessitne 5 *ὥ[σ]τε [το]ὺς*, tum 3 *ἀμιλ]λωμένους*?

XX 1 argumentum huius paginae apte adiungitur superiori, verba utriusque colligare non potui. Arcesilaus dicitur *ἀποφαινόμενος] οὐδὲν* cf. XVIII ab imo 2 || 2 *..σπλων* P. distinctius desidero vocabulum quale est *ἐλέγχων*. inter *αἱρέσεις* et *πολ-* unius litterae aut duarum locus vacat, superscriptum est *κατω* || 3 *.ωνε..υτου* et supra versum *ωνυ* inter *ε* et *τ* P. conectendae orationis forma quae fuerit parum elucet, fortasse *πολ[λ]ῶν [τ]οίνυ[ν* || 4 *.ενομενωντημ:* P || 6 *ὁ Ῥόδιος* scripsi, *εροδιος* P, *Ἐρόδιος* male Spengelius p. 541. apud Polybium IV 52 Rhodii legatum creant *Ἀριδίκην* aut ut Dindorfius recte scripsit, *Ἀριδείκην*. philosophus hic memoratus idem videtur esse qui a Plutarcho sympos. II 1, 12 appellatur *ὁ Ἀριδίκης*, sine dubio idem est quem apud Athenaeum X p. 420 d Arcesilaus adloquitur *σὺ Ἀρίδικε* || patrisne nomen sequitur *Τελ[έ]ου* an patriae *Τελ[μη]σ[σεύς*? || 9 num Heraclea Pontica dicitur? 10 s. *ἀ[ποδεξάμενος πρό]τερον*? catalogus discipulorum Arcesilai cum paene totus perierit, neque Apelles comparet (Athenaeus X p. 420 d) nec Panaretus (idem XII p. 552 c) neque Ecdemus et Megalophanes Megalopolitani (Plut. Philopoem. 1). in ima pagina nomina vix explanabilia, velut *Ἐ]π[ι]δά[μ]νιος*, *Ἀ[π]ολ-*? || ab imo 5 *ὁ* scripsi, *ε* P. potest autem etiam *μετὰ* cum genetivo praemitti. analogia ne desit, Dionysius Transfuga *τέλος εἶπε τὴν ἡδονήν* (Diog. VII 166) || 4 *δωροϑεος* P || 3 s. *Λα[κ]ύδ[η]ς [Κ]υ[ρηναῖο]ς [κ]αὶ*? || 2 *πυϑοδω:* et 1 *:χολας* P, cf. XXII ab imo 4

XXI de Bione Borysthenita mentionem esse iniectam Spengelius dixit p. 541, quae vox non video quod habeat fundamentum, si quidem Scythicae vitae comparatio forte oblata non approbat describi Scytham. successit Arcesilao anno 241 Lacydes, *φιλόπονός τε ἐκ νέου καὶ πένης* (Diog. IV 59), quibus verbis dubito an conveniant haec a summo 2 s. *τὸ πρῶτ[ον ο]ὕτω: ἀπόρως* || ab imo 6 *μέσην Ἀ[καδημίαν*? || 5 *ουδεν* et 4 ineunte *τοιωτης* P || 3 *σπ[άσ]αι* proinde ac *κεράσαντα* translatum a poculis, quae catachresis haud ita rara erat in graecitate recentiore. *αιωγη:* P || 2 *φει.κερασαντα* P || 1 *ονσαικαλεισϑη* P. haec si Lacydi adsignantur, componenda sunt cum illis Diogenis *οὗτος* Lacydes *ἐστὶν ὁ τῆς νέας Ἀκαδημίας κατάρξας*. at volgo Carneades tertiae Academiae auctor fertur

XXII ab imo 7 μα[θητὴς] δ'[α]ὐτοῦ
π[αρ]αδέδοται γ[εγ]ονέναι
Ζήνων Ἀλεξανδρεὺς
ὁ καὶ σχολὰς ἀνα[γρ]άψ[ας] αὐ-
3 τοῦ καὶ

XXIII 1 ἄλλων
Ζηνό[δ]ωρος Τύ[ριο]ς

6 πλείους καὶ ἐπαινούμενοι
Ἀγα[σικ]λῆς Τύριος ὃς
μεμιμῆσθαι λ[έγε]τα[ι
Ἀλε[ξαν-
10 δρεῖ[ς

ab imo 7 Βατά-
κης
Πάφιος, Κο[ρυ]δ[α]λλὸς Ἀμιση-
4 νὸς]

XXIV 1 Βίτων
Σολε[ὺς], Θυατ[ει-
ρη[νὸς] καὶ ὁ πρὸς
Ἀσ-
5 κλη[πι]άδης Ἀπαμεὺς ἐ[κ] Συ-
ρίας, καὶ Ὀλυ[μ]πιόδω-
ρος Γα[ζ]αῖοι, Ἵππαρχος Σολεὺς,
Σωσικράτης Ἀ[λεξα]νδρεὺς,
Ζήν[ων] Μητρό-
10 δωρος [Στρατονικεὺ]ς ὁ καὶ
π[ρ]ότερον

XXII ab summo 5 ἀ]ρχαίοις, τοὺς δὲ || ab imo 6 π..αδοδεπαιτ:ονεγαι P. an παραδίδονται et μαθηταὶ plurative? || 5 αλοξανδρους P. octo Diogenes VII 35 percenset Zenones, de quibus unus grammaticus epigrammatumque scriptor fuerit || 4 οχολαι P cf. XX ab imo 1 || 3 sequitur alterum participium aoristi πρι..ταναξας

XXIII 2 ξηνο: P, correxit Spengelius p. 541. in fine ο P || 4 Ταρσεὺς? ὁ κα[ὶ et 5 ἐκ τῶν || 6 πλείους scripsi, πλεωι vel πλεως P, neque enim πλείω neutrum habuerim, suspensum illud quidem ex superiore participio. saepius vero in codicibus πλείω invenitur ubi necessarium est πλείους || 7 eiusmodi nomen fuit, id ipsum fuisse non adfirmo, αγα...νις P. deinde ὃς scripsi, ου potius P || 8 λέγεται posui, ν.ηα P || 9 hominum nomina et civitatium secuntur truncata omnia, 13 Βίτ[ων?, 15 Ἀρι[στόδ]ωρο[ς καὶ Μ]ητρίδωρο[ς? || ab imo 10 ss. aliae nominum propriorum reliquiae quae cum ima pag. XXXII ita videntur consonare ut eosdem enumerari homines credam, hic qui Carneadem, illic qui Charmadam aut Carneadium aliquem audivere. utriusque paginae lacinias si consarcinare liceat, nomina procedant fere haec Ξ]ε[ν]ο[κ]λεί[δ]η[ς] καὶ [Σ]αραπί[ων] καὶ Δι[ογ]ένη[ς κ]αὶ Ἡρόδοτ[ος] καὶ Στράτ[ιππος, accedit gentis nomen in εὺς desinens || 7 s. Βατάκης ἐκ Πεσσινοῦντος matris deum sacerdos nominatur a Plutarcho Mar. 17 || 5 Paphio illi Διοπ]είθης aut simile nomen fuit. Κρόταλος Κώκαλος alia non videntur propius abesse ab his κο.δα.αλος quam quod supra edidi || 4 Δω: [Τα]ρσεὺς, [Π]άνφ[ι]λος? cf. XXXII ab imo 4. sic mutandum esse ιανφ.λος iam Spengelius proposuit p. 541 || 1 Νικόστ]ρα[τος Ἀ]λεξ[ανδ]ρεὺς, [Βύ]ηθος? cf. XXXII imam

XXIV 1 praecedit nomen in ωρ exiens cum ethnico suo..νιεὺς || 2 σολε: P, correxit Spengelius. tum Ὀ]νήτ[η]ς? denique ευατ: P || 3 s. Δημήτρι[ον? sequitur ..ο.εισυσιλευσας, quibus ex litteris postremas cum sequentibus coniunxi in Asclepiadis nomen, ρους adiectum est supra ισυς. num Syriae rex dicitur Nicator (cf. Strabonem XVI p. 752)? nihil prodest Asclepiadem τὸν τοῦ Ἀρείου recordari qui de Demetrio Phalereo scripserat (Athenaeus XIII p. 567 d). Demetrium Laconem Epicureae scholae successorem Zumptius p. 111 et 117 Carneadi ferme aequalem facit || 5 s. ουριας P. Bithyniae Apamea id est Myrlea Asclepiadem peperit grammaticum || 6 Δί]ων? vel Χίων, Βίων, Φάων, Θέων sim. In fine προλοι P || 7 Γα[ζ]αῖοι vereor ut recte scripserim, quia urbs illa tum ignobilis fuit, nec probabile est Γα[γ]αῖοι, Τα[ρρ]αῖοι tamen non congruit cum spatio. in fine σολους P || 8 Rhodius dicitur uno loco (Diog. II 84) ille qui διαδοχὰς φιλοσόφων tractaverat || 9 admittuntur Ζηνεὺς Ζῆνις Ζηνᾶς sed Ζηνόφιλος aut aliud compositum lacuna non videtur recipere una cum patriae significatione || 10 Stratoniceum Metrodorum Carneadis fuisse auditorem cum Cicero tradidit (de or. I 45 acad. II 16 cf. Zellerum de philos. graecae historia III 1² p. 479) tum inferiores huius papyri paginae monstrant. desciverat ad Carneadem ab Epicureis (Diog. X 9). qua re 11 ss. haec mihi in mentem venere Ἐπικουρεί]ων [σχολὰς Διογέν]ους καὶ Ἀ[πολλο]δώρ[ο]υ παραιτη[σάμενος, ἀ]π' Ἀπολλοδώρου δ' [εἰς] τ[ὴν Κ]α[ρ]ν[ε]άδου παρα[γενόμενος. Apollodorum igitur intellego Epicureum τὸν κηποτύραννον cuius

14 Ἀπολλοδώρου

ab imo 6 Κλ[ειτόμαχ]ος εἰς Ἀκαδημί[αν] ἐπέβαλεν μετὰ πολλ[ῶν γ]νωρίμω[ν], πρότερον γ[ὰρ] ἐσχόλαζο[ν ἐν] Πα[λλ]αδ[ίῳ], μετὰ τὴν

1 Καρν[εάδ]ου [τε]λευ[τ]ὴν

XXV οὗτ]ος ἐπεκα[λ]εῖτο [μὲν] Ἀσδ[ρ]ούβας, ἦλθε δ' εἰ[ς Ἀ]θήνα[ς ἐτ]ῶν τετ[τ]άρ[ω]ν πρὸς εἴ[κο]σι γε[γονὼ]ς, [μ]ετὰ δὲ τέ[τ]ταρα σχολάζειν ἤρξατο [Κ]αρνεάδ[η] καὶ σ[υγ]γενόμ[ε]νος ἓν [κ]αὶ δέκ' αὐτῷ σχ[ολ]ὴν ἰδίαν ἐπὶ Παλλαδίῳ σ]υνε[στ]ήσατο ἄρχοντος Ἀγ]νο[θ]έου καὶ συνέσχεν

---

auditor Zeno erat Sidonius (Diog. X 25). Zenonem hunc quod senem Cicero audivit a. 79, inde Zumptius p. 111 Apollodorum docuisse intra annos 130 et 100 conclusit, id est post Carneadem a. 129 mortuum. verum Carneadem quoque Zeno audiisse a Cicerone narratur acad. I extr. itaque praeceptorem eius Apollodorum non vetamur statuere in docendo aliquantisper aemulatum esse cum Carneade seniore. alter Apollodorus ille cui Zeno vivo obtrectabat (Cic. de deor. nat. I 93) qui in onomasticis Ciceronianis Academicus fuisse fingitur, ab Zumptio p. 112 Stoicus, prorsum non cadit in hunc locum. neque vero grammatici Apollodori rationem habendam censeo || ab imo 6 cf. XXX 7 || 3 *εσχολαξο.* P, *ἐσχόλαζεν* ab Spengelio p. 541 in margine propositum ideo inutile est quod non unus Clitomachus sed simul *οἱ γνώριμοι* intelleguntur || 2 *ἐπὶ* Spengelius, duarum spatium est litterarum, cf. XXX 8. *τὸ Παλλάδιον* inter philosophorum Atheniensium scholas post Lyceum Academiam Stoam Plutarchus numerat de exilio cap. 14 || 1 *καρχ: ος* (vel *ου*) P, *Κράτητος* coniecerat Spengelius. de Carneade non dubito, at de sententiae integritate, quamquam in pag. XXV continuatur de Clitomacho narratio. etenim temporis haec nota pro ordine quo verba disposita sunt, non ad *ἐσχόλαζον* videtur referenda, sed ad *ἐπέβαλεν* atque additamento indigens tali *ἔτει τετάρτῳ*, cf. XXV imam et XXX 7. nescio igitur an rursum interciderit unus inter duas paginas versiculus

XXV 1 patriam Clitomachi (*Καρχηδονίου*) antea nominatam puto ubi discipuli Carneadis universi enumerabantur. -*εῖτο* scripsi, *επν* P || 2 *:ουθαγ* P. Punicum nomen Diogenes IV 67 aliique commemorarunt || 3 *τεττάρων* Spengelius, *πετ.αρ.ν* P. discrepant et Diog. l. s. *ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ἤδη τετταράκοντ' ἔτη γεγονὼς ἤκουσε Καρνεάδου* et Stephanus Byz. in *Καρχηδών* atque Eustathius (cf. Menagium ad Diogenem) qui Athenas Clitomachum advenisse aiunt cum aetatis annum ageret XXVIII. hic numerus efficitur si XXIV annis, quos natus erat cum Athenas venit, adieceris IV ante actos quam scholam Carneadis adiit. Diogeneus numerus hoc errore ortus videtur, ut XXVIII illi adaucti sint insuper XI annis quibus Carneadi operam dedit. eversa Karthagine a. 146 iam philosophabatur Athenis (Cic. tusc. III 54) || 6 *αρνεαδι.* P, *Καρνεάδης* Spengelius p. 542 qui de Clitomacho quidem agi non perspexerat, pleraque tamen probe restituit || 7 *ἓν [κ]αὶ* recte opinor Spengelius, quamquam *εν..αι* P. at *ἐν[νέα κ]αὶ* multo minus convenit intervallo meliusque undenarium numerum accommodari puto ei memoriae quam ad v. 3 tetigi || 8 *σπι* pro *ἐπὶ* P || 10 *Ἀγνοθέου* probabiliter Sauppius ex CIG. 121: hoc posito circiter olympiadem CLXI haud multo ante mortem Carneadis archon fuit || 11 numerus expectatur, quot annis Clitomachus suam in Palladio scholam obtinuerit, num *δέ[κ]α*? 14 *ἡγησαμεν-* et 15 *δέχετ[αι* || ab imo 4 prima specie his Clitomachum tangi existimaveris quem omnes *διάδοχον Καρνεάδου* vocant. at ex pag. XXX, nisi omnino fallor, diversus efficitur successionum ordo. ibi qui Crateti atque Clitomacho antecessisse narratur, Carneades Polemarchi f. etiam hic esse commemoratus videtur versu ab imo 8 *Πολ[ε]μαρ[χ-*. iam Spengelius p. 537 hunc Carneadem non gravatus est eundem habere ac praeclarum novae Academiae auctorem, cuius de patre Diog. IV 62 sic rettulit ut duplicem quidem fuisse memoriam cognoscamus, utramque tamen cum hoc libello discrepantem, *Καρνεάδης Ἐπικώμου ἢ Φιλοκώμου, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν διαδοχαῖς, Κυρηναῖος*, Suidas simpliciter *Καρνεάδης Λίβυς ἀπὸ Κυρήνης υἱὸς Φιλοκώμου.* accedit autem caussa gravior cur diversos Polemarchi f. et Philocomi ducam, ecquo enim alio consilio scriptor XXX 1 patris nomen noluit celari, nisi hoc ut parum nobilis philosophus distingueretur ab splendidissimae famae decessore? cf. XXVII l. 3 et XXVIII 2. nihil quidem subsidii fert Suidae haec glossa *Καρνεάδης ἕτερος Ἀθηναῖος φιλόσοφος μαθητὴς Ἀναξαγόρου*, quia Ana-

ab imo 4 Καρ]νεάδ[η]ν διαδε-
ξάμ[ενο]ς ἡγήσα[το δ]ύ' ἔτη,
κατ[έστρ]εψ[ε] δὲ Ἐ[πικ]λέου[ς
1 ἄρχο[ντο]ς, κ[ατ]έλι[πε]ν δὲ

XXVI 1 διάδο[χ]ον τὸν συσ[χ]ολασ-
τὴ[ν] Κράτητα Ταρσ[έ]α τὸ
γέν[ος, ἡ]γήσατο δ' [οὗτος] ἔτη
τέτταρα. Μητρόδ[ω]ρος
5 δὲ ὁ Στρατονικεὺς μ[έ]γας
καὶ βίῳ καὶ λόγῳ γε[γ]ονὼς
οὐκ ἀναλογούσας ἐδ[όκ]ει
χάριτα[ς] ἔχειν, ὃς ἔφ[η Κ]αρ-
νεά[δ]ου παρακηκο[έν]αι
10 πάντας, οὐ γὰρ

ab imo 5 [δ]εκάτῳ δὲ [τῆ]ς
τοῦ Καρνεάδ[ου μ]εταλλα-
γῆς ὕστερον ἐ[π' ἄ]ρχοντος
πα]ρ' ἡμῖν Εὐγά[μ]ου Θαρ[γη-
1 λιῶνος μηνὸς ἐ[ξέ]λιπεν

---

xagoras quaeritur Clazomeniusne sit intellegendus an rhetor Isocrateus an grammaticus denique Zenodoteus (Diog. II 15). in Academia igitur, si recte huius paginae et XXXmae sententias adsecutus sum, dum Clitomachus in Palladio versatur, Carneadi successit Carneades Polemarchi f., huic Crates. Diogenem nihil huiusmodi tradidisse sane est quod mireris, cum in fine Carneadiae vitae apposuerit haec *γέγονε καὶ ἄλλος Καρνεάδης ἐλεγείας ποιητὴς ψυχρός* || 5 vitae anni indicati sunt, *γεγονὼς] ἔτη [ἑξήκ]οντα* aut similiter || 3 *δ]ύ'* scripsi, *:τ* P, *πέν]τ'* a Spengelio propositum lacuna non recipit || 2 nomen repetii ex XXX 2, tametsi *ς* finalis P nullum vestigium servavit, ut alias non raro. archontem igitur Epiclem ex inscriptionibus dudum in lucem prolatum (cf. Westermannum in encyclopaedia phil. Teuffeliana I p. 1478) in annum incidisse comperimus a Carneadis obitu secundum, id est in a. 127 || 1 in medio *:οκ:* P, emendavit explevitque Spengelius

XXVI 2 *:σκατητατερε.α* P, em. Spengelius p. 542. Diog. IV 23 Cratetes enumerans decem *δέκατος* inquit *Ταρσεὺς φιλόσοφος Ἀκαδημαϊκός* || post *τὸ* quod legitur *ε* vel *ϑ*, eius signi locum tenere videtur quod in exitu versus nonnumquam visitur spatii implendi caussa adiectum. an fuit *τῷ γένει*? || 3 *γεμ:* P. tum *οὗτος* supplevi, *δ[ιατριβῆς]* nec lacunae convenit nec sine articulo positum sententiae || 4 intervallum in hoc versu relictum et diple inter 4 et 5 in margine adpicta hanc a priore expositionem separant || 7 *ἐδόκει* scripsi, *σα..ει* P, *ἀναλόγους διασαφεῖ* excidit Spengelio. dignitati Metrodori non respondebat gratia ac venustas, bene nosse Carneadem putabatur teste Cicerone acad. II 16 || 9 non absimile de nostrate aliquo philosopho dictum menti succurrit, non intellectum esse nisi ab uno, ab hoc autem intellectum perperam || 10 s. *ἀκα[τάλη]π[τα*? 14 *πάντων* 17 *ἐπι]χειρεῖ[ν*? || ab imo 11 *Λυκει-*, 10 in *λακ..διατ:* delitescere Lacydem Spengelius p. 536 opinatus est vix recte, 9 *σχολῆς*, 6 s. *αισχινο*(vel *α*)..*ταν-δρ......κα|τωι λογωι* ubi Spengelius p. 542 fortasse insciens *αισχινο:* mutavit. sane Aeschines Neapolitanus Carneadis discipulus cum Charmada et Clitomacho Academiam obtinebat, cum L. Crassus Athenas venit anno ut videtur 110 (Cic. de orat. I 45 cf. Zumptium p. 67), sed illas quae stipant litterae cum Aeschinis commemoratione non magis congruunt quam cum Hegesini et Euandri. *λόγῳ* si descriptum est vere, auctoris nomen requiritur velut *ὥς φησ]ιν Ἀ[λέ]ξανδρ[ος ἐν δε]κάτῳ*, nam Alexandri Polyhistoris *διαδοχαὶ* a Diogene citantur cum alibi tum in Carneadis vita IV 62. si aliter, verbum numerale in 6 aeque et in 5 ad *ἔτει* referemus absumptum cum superioribus || 2 additum *παρ' ἡμῖν* persuadet id quod tum factum esse dicitur non accidisse Athenis. *Εὐγάμου* posui, quamquam graecum nominis eius exemplum non repperi. fuit igitur archon anno 119. Metrodorum Clitomachum Charmadam Aeschinem ultra id tempus vixisse Athenis Ciceronis testimonio (de or. I 45) creditur || 1 *νωνος* P, em. Spengelius. tum *ἐ* scripsi pro *ο*

XXVII 2 προυλα[β]ὼν τὴν τοῦ
βίου μεταλλαγὴν ἐποιήσα-
το ἐ]πὶ [Κ]αλλιστράτου, ἐπὶ Πα-
5 σι[ά]δου δ᾽ ἕτεροι λέγουσιν,
ὧν δέκα ἔτη [δι]αλιπεῖν

8 Πασέα[ς] τε καὶ Θρά-
σ[υς], τρίτος δ᾽ Ἀρίστ[ιπ]πος συνή-
10 θ[ης]· καὶ δύο

ab imo 3 Εὔβουλος
πατρὸς [Ἀ]ντίνορος γεγο-

1 νὼς Ἀλεξάνδρου τότε

XXVIII 1 ἄρχο[ν]τος ἐπὶ
μετ[ὰ μ]ῆνάς τινας [Κ]α[λ-
λικρά[τ]ους Εὔβουλος, ὢν
δὲ τῷ γένει Ἐφ[έσιο]ς, Ἀγα-
5 μήστωρ δὲ μετ[ὰ] τὴν Περ-
σέως [ἅλ]ωσιν υἱὸς
ὢν Πολυξένου [ἐ]πὶ Ξενο-
κλέου[ς] τὴ[ν ἀπ]όλυσιν τοῦ
βίου ἐ[ποιή]σατ᾽, ἐπ[ὶ] Νικο[μέ-
10 νους δ[ὲ

XXVII neque orationis contextu haec pagina superiori adhaeret et dissidet temporum ratione de quibus disseritur. nam in XXV et XXVI posteriores Carneade philosophos, in XXVII et XXVIII ut capti regis Persae interiectio ostendit, priores et aequales deprehendimus. tamen ex diadochis qui volgo fuisse inter Lacydem et Carneadem narrantur, Euander et Telecles Phocaeenses, Hegesinus Pergamenus (Diog. IV 60, Cic. acad. II 16), praeterea Damon, Leonteus, Moschio, Euander Atheniensis (Suidas in *Πλάτων*), certo indicio nullus potest commonstrari || 1 s. *κ[αὶ] οὕτω καὶ δ[έ]κατοσαυ..|α..ερα* P, in quibus utrum *δέκατος αὐ[τὸς* scribendum sit an *δέκα* subiciendum sub *προσλαβών*, mihi non liquet. hoc enim licet sic interpretari ut de cibo vel potione dictum mortem designet voluntariam (exemplum praebet Clitomachus ipse sui interemptor), licet sic ut socii disciplinae successorve intellegantur || 4 restituit Spengelius. incerti anni archon, si de Lacyde narratur, circa a. 205 || 5 *τι.δου* P, itaque nomen minus certum || 6 *ἔτη* scripsi, *στη* P, *ἔτι [κατ]αλιπεῖν* siquis coniciat praemisso *ὀκτὼ καὶ δέκα* in versu 1, nil agat || 7 participium sequitur aoristi medii fortasse peregrinationem indicans, tum *ἐγένο[ν]τ[ο δ᾽] αὐτοί? αυτει* P, *αὐτῷ* cui subiungere possis *συνήθ[εις* nimium recedit a litteris, *αὐτοῦ* ab usu sermonis || 8 *Πασέα[ς* tentavi, *πασκα.* P || 9 *αρητ..πος* P. Cyrenaeusne ex Lacydi discipulis unus maxume inlustris (Eusebius pr. ev. XIV 7, 14 p. 275, 14) *ὁ ἐκ τῆς νεωτέρας Ἀκαδημίας* (Diog. in Aristippo II 83)? hic si respse hoc loco memoratus est, apparet quoniam Lacydes a. 215 scholae se principatu abdicavit (Diog. IV 61), philosophos qui annis circiter quinquaginta in Academia fuerant Carneadis a pueritia ad florentem ac provectam aetatem, perbrevi dinumeratione refertos esse in paginis fere tribus || 11 *Τηλε[κλέο]υ[ς καὶ] Εὐάν[δρου*? maxume vero ambigua, 15 *μετ]ήλλα[ξ-*? || ab imo 7 *Μοσ]χίων? μὲν*, a Lacyde quartus et quartus ante Carneadem in Suidae lexico l. s. 6 *ἔχ]ων? ἔτη ἑ[ξήκ]ο[ντα*? 4 *μετήλ]λαξεν* || 3 antegreditur fortasse Thrasys supra nominatus *ἐπὶ]-λυτάδου [δὲ] Θρά[συ]ς*. Eubuli illi ignoti sunt, *Εὔβουλος Ἀλεξ-ανδρεύς* philosophus scepticus Euphranorem audierat Timonis discipulum (Diog. IX 116), eodem nomine homo Athenis Academiam tenebat tertio post Christum saeculo (cf. Zumptium p. 72) || 1 *τότε* ad *γεγονὼς* refero, natali simul et fatali anno notato patebat legentibus vitae spatium. neque enim fieri potest ut *ἄρχοντος* pro *σχολαρχοῦντος* habeamus insolenter interpretati aut cum Spengelio XXVIII 1 tamquam tertii philosophi nomen inter Eubulos intervenerit, ita scribamus *Ἐπει:*

XXVIII 1 exemplum esto *ἐπὶ Τ[ιμάρχου* aut potius *ἐπὶ Τ[ισίου καὶ* || 2 s. restituit Spengelius p. 543. Callicratis filius distinguitur ab Antenoris || 4 *εψ:* P, emendavi ex XXIX 5. alterum Eubulum Atheniensem credas || Agamestorem Academicum crure fuisse macro tabidoque ex Plutarcho sympos. I 4, 3 acceperamus, vixit igitur sub pugnam Pydnaeam anno 168 commissam || 5 ss. supplevit Spengelius. 6 inter *ἅλωσιν* et *υἱὸς* P haec habet *αι.ας* una duabusve litteris extinctis, quae Spengelius pro nomine proprio posuit, quale est *Ἀγίας*. ego vero propter orationis structuram a 4 ad 8 omnia de Agamestore dicta esse arbitratus participium quaesivi nec tamen lacunae quod con-

ab imo 4 πρὸς] Κα[ρ]νε[άδη]ν δ' ὁ
κατὰ τὸν αὐτ[ὸ]ν
Β[όη]θος υἱὸς Ἑρμα[γ]όρου [δι-
1 ηγ]ωνίσ[α]το τἄλλ[α μὲν

XXIX 2 λό-
γῳ] δ' ἀτ[εχ]νότερος οὗτος
δ' Ἀριστί[ππου μ]ὲν ἦν ἀκη-
κοὼς τ[οῦ] τ' Ἐφεσίου β[ρα]χύν
6 τ]ιν' Εὐβο[ύλου] χρόνον, τοῖς
8 πολλάκις, ἤδη προβε-
βηκὼς κ[αὶ σ]χολῆς ἡγ-

[Καρ-
XXX 1 νεάδου δ[ὲ] τοῦ Πολεμάρ-
χου τὸν βίο[ν] ἐπ' Ἐπικλέους
ἄρ]χοντο[ς] ἐγλελο[ιπό]τος
Κρ]άτης ὁ Τ[α]ρσεὺς τ[ὴ]ν

15 σ]χολὴν δ[ιε]δέξατο τού-
του δὲ δύ' ἔτ[η] διακατασχόν-
τος μόνον Κλειτόμα-
χ]ος ἐν [τῷ Π]αλλαδίῳ
σ]χο[λ]ὴν τὴν Ἀ-
10 καδ]ημ[ίαν

XXXI 1 πρεσβεύσας κατέπλευ-
σ[ε]ν εἰς Ῥώμην τ' ἐ-
π[ι]τυγχάνων
γε[γο]νὼς
5 τραγῳδίας
ἐστεφανωμέν[ο]ς ἱκανό[ν
τ' Ἀριστάρχῳ συνεσχολ[α-
κὼς χρόν[ο]ν
9 Ἀθήναις μᾶλλον

ab imo 8 εἰς τὴ[ν Ἀ[τ]τικ[ὴ]ν κατέ-
πλευσε[ν ἐ]τῶν ὢν εἴκοσ-
ιν] κα[ὶ δύ]ο, κ[αὶ] Καρνεάδου

---

veniret repperi nisi unum ἄ[ρξ]ας || 11 *Ἀπολλω[ν-*, 12 *ἦρχε* || ab imo 6 *πα]ραλαβών*, 5 s. *ἔτη ἔχων?* || 3 sequitur *η.χα...* participium opinor tale *ἠκμακώς* || 2 *β.τεος* P. Academicus opinor ignotus

XXIX 3 *..ιδαγ:* P. Carneadis vim incredibilem dicendi, varietatem suavitatem acritatem ornatum Cicero saepe praedicat || 4 post *αρισ*τ is litterae ductus conspicitur quo utaris ad redintegrandum *Ἀρίστ[ωνος*. Aristippum vero praeoptavi cognitum ex XXVII 9 || 5 *τοῦ τ'* ego refeci, reliqua Spengelius. *Εὐβούλου* si claudicat, firmiore pede *Ἐφεσίου* incedit || 7 s. corrupta P habet *.αυτολ....ωστωιτανυν|.ηι* in quibus primo *δ'* opus est, tum Stoica schola pellucet (fortasse *Στωικοῖς συν|ὼν*) || 14 *Κ]αρνεάδ-*

XXX 1 vide XXV ab imo 4 ss. || 4 *.ατηεοτ.ρσευσιτ.ν* P correcta ab Spengelio p. 536 s. || 5 ζ pro ξ P. Crates quattuor per annos Academiae caput (XXVI 4), duos non amplius eam tenuerat, cum Clitomachus e Palladio in Academiam sedem suam transtulit (XXIV ima), secundo quidem ut puto anno post ipse caput futurus || 7 *μόνον Κλειτόμα-* Spengelius: *μεμονκλειτονα* P || 8 *Π]αλλαδίῳ* restitui ex *.αλλανωι*, 9 *ἔ[χων] εἰς?*

XXXI aequalis fere Clitomachi notatur nescio qui ex poeta tragoediarum grammaticoque philosophus || 1 *δ[ὲ* praecedere videtur. *πρεσβεύσας* Spengelius p. 543, *πρεσβουσας* P. *κατέπλευ-* scripsi, *πατε.πλευ* P, *ποτ' ἔπλευσεν* otiosi aliquid addit || 2 *εἰς* Spengelius pro *ειγ.* post Romae nomen *παι.πιτε* P. *ἐπιτυγχάνειν* et prosperum indicat successum (Diog. IV 39 *ἐπρέσβευσεν εἰς Δημητριάδα πρὸς Ἀντίγονον καὶ οὐκ ἐπέτυχε*) unde conicias *πάνυ* vel *πάντα τ' ἐπιτυγχάνων*, et fortuitam congressionem ut de proprio nomine cogites eligendo vel de *πλέοσί τ'* || 3 et 4 in vacuo *κ.ιγην|μ*(vel *π*)*.λανει.ν* P, an *κ[α]ὶ π[ερὶ] Μ[ε]λάνθι[ο]ν?* Melanthius Rhodius Carneadem audierat (Cic. acad. II 16). Melanthii *μαθητὴς καὶ παιδικὰ* Aeschines erat Neapolitanus (Diog. II 64) ab sene Carneade et ipse institutus (Plut. de seniore rem p. gerente cap. 13) || 4 et 5 *κειο|ω.*, 5 in fine *μ*(vel *ν* vel *λ*)*εν..πο* et supra versum *ον* ante *π* P || 7 grammaticus sine dubio Alexandrinus significatur quem Ritschelius opusc. I p. 73 sub a. 150 vivere statuit desiisse || 8 sequitur *πολυ:*, Spengelius *πολὺν* proposuerat || 11 *μεγάλη περίσ[ταοις?* || ab imo 9 alius

5 δώδε[κ]α διακο[ύσ]ας ἔτη ||
εἰς τὴν [Ἀ]σίαν ἀπῆ[ρεν· ἐ]κεῖ δ' εὐ-
η]μερῶν καὶ τῶν καθ' αὐ-
2 τὸ]ν φα[ι]νομ[έ]νω[ν

XXXII 5 μνήμων

8 σχολὰ[ς ἐ]ν τῷ
τῶ[ν ἀ]λειφομ[ένω]ν·
10 ἐκεῖ δ[ὲ

ab imo 4 Ταρσ[ε]ὺς, Πάμφ[ι]λος
2 Νι]κόστρα[τος
Ἀλ[εξα]νδρεὺς

XXXIII 1 λόγῳ καὶ τ[ὸ]ν βίον. Φίλων
δὲ διαδεξά[με]νος Κλει[τό-
μαχ[ον] ἐγενν[ή]θη μὲν ἐπ' Ἀ-
ριστα<ίχμο[υ. π]αρεγένε[το
5 δ' εἰς [Ἀθή]ν]ας [πε]ρὶ τέ[τ]ταρα
κ]αὶ ε[ἴκ]οσίν [που] ἔχων ἔ[τη
κατὰ Νικόμαχ[ον], ἐσχολα-
κὼς [ἐν] τῇ πατρίδι Καλλ[ι-
κλεῖ τῷ Καρ[ν]εάδου [γνω-
10 ρίμῳ περὶ ὀκ[τὼ καὶ δέκ']ἔ-
τη· Κλ[ει]τομά[χῳ] δὲ δέκα
κ]αὶ τ[έτ]ταρ[α
13 Ἀπ[ολλοδώ]ρῳ δὲ

Carneadis discipulus. praecedit fortasse ἐπὶ]-φάντου πρῶ[τον || 8 κατέ- scripsi, καιτε P || 6:κα:ου: P. τ]οῦ [δὲ] Καρνεάδου cum tentabam, prioribus parcere nesciebam || 5 δ.οσε..α P, 4 ἀπῆρ' ἐκεῖ in P fuisse ex angusto intervallo colligas, 3 καθλυ P, 2 sequitur τ]εχον[σ-

XXXII 5 num Charmadas significatur homo divina prope memoria (Cic. de orat. II 360)? nomen etiam proprium Μνήμων erat || 8 s. in vacuo ...ντα|ωι, aedificii vocabulum desideratur velut γυμνασίῳ vel περιπάτῳ, οἱ ἀλειφόμενοι ad aliptam coeuntes in gymnasium ex inscriptionibus noti sunt, Antiochus Ascalonita in gymnasio Ptolemaeo in urbe docebat (Cic. de fin. V 1) || 10 ἕδραν an ἐ[ξ]έδραν? 13 s. ο]ὐκ ἐν ἄστ[ει? cf. male traditas versus 7 litteras 14 s. σ]χολὰς [π]εποι[η]μέ[ν- aliave verbi forma 15 s. πατρος, ἔτη δέ τινα ubi haesito utrum πατρὸς legam an Ἀ]ν[τί]πατρος, quo nomine Stoici erant duo, Tarsensis Carneadis adversarius et Tyrius ante a. 44 mortuus (Cic. de off. II 86) || ab imo 9 quae componuntur nomina congruere videri supra dixi cum pag. XXIII ima, κ[αὶ Διο]γέ[νης καὶ Ἡρόδο]το[ς] καὶ Στράτ[ιπ]πος 7 -εύς, Βατ[άκ]ης 5 Ἀ]μι[σ]ηνός, Δ- || 4 Πάμφιλος Spengelius p. 543: παμο.λος P. sequitur Ἀ[λ]ε[ξ]άνδρου μα- || 2 s. supplevit Spengelius, 1 Β[όη]θος Πα-?

XXXIII non coniunctam fuisse XXXIImae apertum est || 1 καὶ scripsi, και P, de sententia cf. XXVI 6. tum Φίλων scribere non dubitavi, etsi P .φαιων praebet, litterae unius intervallo novi capitis initium declaratum erat || 2 -νος scripsi, νοις P. Κλειτόμαχος Spengelius p. 543, κλει: P, accusativum ego restitui, successisse enim Clitomacho Philonem plane testatur Numenius vel Eusebius praep. ev. XIV 8, 15 p. 278, 16 || 3 archon ignotus, quem si paulo post a. 150 fuisse ponimus vel anno 147, ratio convenit. Athenas enim Philo profectus sub annum 123 quo tempore Carneades dudum vita decesserat, per quattuordecim annos Clitomachum audivit mortuum circiter a. 109 (cf. Zumptium p. 67), viguit ipse in Academia ante quam L. Crassus fato defunctus est a. 91 (Cic. de or. III 110), bello Mithradatico a. 88 Romam profugit (Cic. Brut. 306), diem supremum obiit ante a. 79 (cf. Zellerum p. 523) fortasse a. 84, utique sexaginta annis maior || 5 δεισ P. tum περὶ τέτταρα scripsi, τ.ρισε.τα. P, non sufficit spatio περὶ ἑπτά, certe non indicata hic erat Larisa Philonis patria || 6 που ἔχων scripsi, υ..οχων P || 7 κασανικοναχδ.εσκολα P. trita ea quam posui formula est in teste citando, hic tamen dubito an potius quam scriptor archon significetur ignotus, nam ἐπὶ Νικομάχου annus dicitur unus, κατὰ Νικόμαχον plures qui circa sunt || 8 -κὼς scripsi, κομς P. in fine ι deest in P. Καλλικλείτῳ coniunxit Spengelius p. 544 quod nomen nusquam comparet || 10 γνωρίμῳ refecit Spengelius. tum ὀκ[τὼ ἢ] ἐ[ννέ']ἔτη improbavi propter περὶ, Philonem iam puerum coeptum esse arbitratus a Callicle philosopho et scholastico institui || 11 κλ..τομα:ιδεδεγα P. supplementum certum est, quia δ' ἐδέξατο proxumus versus repudiat. adde συνῆν vel ἐσχόλασεν. multos annos Clitomacho Philonem operam dedisse Cicero ait acad. II 17 || inter 13 et 15 nomen aliud non fuit interpositum, P habet ..δυο.μ:δευτα|.ωι numerum ut opinor et superlativum ad hoc exemplum δ' ἔ[τι] δύο [τῷ ἐπιτη]δε[ιο]τάτῳ. Stoicum igitur hunc Apollodorum, quem Zumptius p. 105 Mnesarcho succedentem fecit circiter annum 90, medium autem inter Zenonem Tarsensem et Diogenem Babylonium

15 Στωικῷ [ἤρ]ξατο
δ' ἡγεῖσθαι τῆ[ς σχο]λῆς [ἐ]π' Ἀ-
18 ἔτ[η] [κ]ατ-
έσ]τρεψεν

ab imo 4 βιώσ[ας] δ' [ἑβ-
δ]ομήκοντ' ἔτη

XXXIV 4 Ἀθήνη[θ]εν π[αρα]βαλόν-
των ἐξ Ἀ[λ]εξανδρία[ς
κ]α[ὶ] διακα[τ]εῖχεν· ἦσαν
7 δ' αὐτοῦ μαθ[η]ταὶ κἀπολλ-
ᾶς] Σαρδιανὸ[ς] καὶ Με[ν]εκρά-
της [Μηθ]υμναῖος ὁ [κ]αὶ κα-

10 τὰ Σι[κ]ελίαν
διατρίβων καὶ Μν[ασέ]ας
Τύρι[ος] κα[ὶ] Ἀκρα-
13 γ]αν[τ]ῖν[ος

ab imo 8 πρεσβε[ύ]ων
εἴ]ς τε Ῥώμη[ν κ]αὶ π[ρ]ὸ[ς
το[ὺς ἐ]ν ταῖς ἐ[π]αρχ[ίαι]ς στρα-
5 τη[γοὺ]ς ἐν
τῇ [Με]σοποτ[αμί]ᾳ Λευκίῳ
Λουκ[όλ]λῳ [πρ]οςκαρ[τ]ε-
ρῶν [ἐτε]λεύτησεν [κρ]α-
1 τ]ηθ[εὶς] ὑπὸ [π]ολλῶν κα-
μάτων]

---

altero ante Christum saeculo Zellerus p. 43 dubitanter secutus Laertium, iam constabit in aetatem incidisse decrepitam Clitomachi, Philonis mediam, atque eundem esse quem Zeno Epicureus solitus sit maledictis figere (vide ad XXIV 10) || 15 s. ξαβο|ληταιοθαι P || 17 s. ..λεκαεγ.ω....αοδ.ι|..κοντετ: P, exemplum habeto ἐπ' Ἀ[γαθο]κλέ[ου]ς, [βιώσ]ας δ' [ἑξή]κοντ' ἔτ[η καὶ τρία. nam vitae tempus indicatur, non principatus in Academia quippe quam ne τριά]κοντα quidem ἔτη Philo obtinuerit, alium autem ac sexagenarium numerum lacuna non videtur recipere, recusat certe ἑβδομήκοντα || 19 sequi puto οἱ δὲ λέγ]ου[σ]ιν [τ]έτ[τ]αρα || ab imo 4 nominis vestigium non inveni. erat Alexandriae familiaris Antiochi Heraclitus Tyrius qui et Clitomachum multos annos et Philonem audierat, homo in Academica philosophia probatus et nobilis (Cic. acad. II 11) || 3 ..εδηκοντ P ut scribere possis etiam ἐνενήκοντ' 2 επ.οκητου archontis nomen? 1 ἐν τῷ

XXXIV 4 praecedentes litterae depravatae et ab scriba mutatae ex parte, quas haud parvi intererat cunctas explanari, multis modis me ludificatae sunt. agi videtur de Antiocho Ascalonita qui bello Mithradatico Alexandriae consederat, cum L. Lucullus pro quaestore illuc advenit (Cic. acad. II 11 s.), post autem Athenis prodocebat ibique a. 79 auditus est a Cicerone (Brut. 315). hicine Athenas Alexandria redisse dicitur cum eis qui per seditionis bellique tempora Athenis profugi Antiocho se adiunxerant Alexandriae? optumates Atheniensium Romam se contulerant cum Philone (Cic. Brut. 306) || 5 α.εξανδδρια P, em. Spengelius p. 544 || 6 -εῖχεν scripsi, ειχεμ P. Academicum principatum intellege, cf. XXX 6 || 10 fortasse ἕ]ως πε[ριῆ]ν ‚dum superstes erat', .ωσπε..ν P quo ἕως τοῦ νῦν reprobatur, τέως περ ἐν- Spengelius || 12 nomen deest tale Δ]ῶ[ρος. Sosus cuius Antiochus nomen libro inscripsit contra Philonem edito (Cic. acad. II 12) Ascalonita fuit (Stephanus Byz. in Ἀσκάλων) || 13 καὶ Μ]ελάνθιο[ς? 15 πρότερ[ον? || ab imo 8 an πρεσβε[ι]ῶν? || 7 ἐπαρχίαις scripsi, ε.αιχ...ο P || 5 in vacuo κ.....τερας P. num ἐπὶ στρατείας? || 4 initio πη P. in Syria Antiochum fuisse cum Lucullo quo tempore mors ei appropinquaverit Cicero narrat acad. II 61 ut Romanus Romanam provinciam appellans. in Mesopotamia igitur mortuus est anno 68 post quam Tigrane devicto exercitum Lucullus in regionem Nisibenam deduxit || Λευκίῳ propius abest a P in quo fere μυκιωι deformatum est quam Λικινίῳ propositum ab Spengelio p. 544. illud consuetudine quoque nominis definiendi commendatur, Plut. Cat. cens. 24 Λεύκιος Λούκουλλος, Mar. 34 Λεύκιος Λεύκολλος, Cim. 1 Λεύκιος Λούκουλλος, Cassius D. XXXVI 3a Λούκουλλος δὲ Λούκιος, XXXVII 49 ὅ τε Λούκουλλος ὁ Λούκιος. sequentia Spengelius refecit || 2s. κρατηθεὶς posui exempli caussa, .γα|..ηθ.. P

XXXV

1 κ[α]ὶ αὐτὸς
δεδεγ[μ]έν[ος]· τὴν δὲ δι-
ατρι[β]ὴ[ν] αὐτοῦ διεδέξατο
ἀδελφὸ[ς] ὢν [κα]ὶ μα[θ]ητὴς
5 Ἄριστος, ἀκού[σ]ας δὲ καίπερ
ἀσχολούμεν[ο]ς ἔτ[ι] πλεί-
ους καὶ
Ἀρ[ί]στωνά τε καὶ Δίω-
να Ἀλεξανδρεῖς κα[ὶ] Κρά-
10 τ[ιπ]πον [Π]εργαμηνόν, [ὧν
Ἀρίστων [μὲν] καὶ Κράτ[ιπ-
12 πος

14 ἐγ[έ]νον[το] Περι[πατητι-
κοὶ ἀ[ποστα]τήσα[ντες τῆς Ἀ-
κα[δη]μεία[ς

ab imo 11 Μητρόδ[ωρον
ὃς κ]αὶ τοῦ Στρα[το]νικέως
διήκ]ουσε[ν], Χαρ[μά]δου
κ]αὶ τῶν πλανωμέ[νων
πολλοὶ φα[ίνον-
6 ται] ἀκουσταὶ [γεγο]νένα[ι

XXXVI

2 Ἡ[λ]ιόδω[ρο]ς Μαλ[λ]ώτης καὶ
Φανόστ[ρα]το[ς] Τραχιανὸς
εὖ πρὸ[ς π]ᾶ[σα]ν [ψ]υχαγωγί-
5 αν ἠκ[ριβωμέ]νος· ἐλέγετο
δὲ καὶ Ἀπολλών[ιος το]ῦ Καρ-
νεάδο[υ β]ρα[χ]ύν τινα χρό-
νον με[τ]εσχ[η]κέναι, [Μη]τρο-
δώρου δὲ [τ]οῦ Στρατ[ο]νικέ-
10 ω[ς μ]ε[τ'] ἄλλων

XXXV 1 rursum non cohaeret cum XXXIV, *-που* ante *καὶ* residua fortasse nominis proprii pars || 2 *διδεγ*: P. in proxumis *αὐτοῦ* retorquet animum ad Antiochum. apud Aristum Cicero deversabatur Athenis proconsul a. 51 et imperator a. 50 (ad Att. V 10 et 11, 5 Tusc. V 22) neque ita multo post mortem obiisse videtur, si quidem M. Brutus ut antea Aristum, ita denuo Athenis postquam Caesarem interfecit commoratus Theomnestum audivit (cf. Zumptium p. 69). in Aristo deficit successionum ordo ab hoc scriptore enarratus || 6 *ἀσχολούμενος* solet dici negotiis districtus vel occupatus, hic significari puto qui magistro sectaeque non totum se addixerit. tum *-ο]ς ἔτ[ι] πλεί-* scripsi, *:εσυ.πνει* P sed quasi titubantibus litteris, *-ος συμπλεί-* Spengelius p. 544 in quibus *μ* dissidet a P || 7 s. *δηι.λι..νηθρισ...|μ.ν* P, vide ecquid subsit huiusmodi *καὶ δὴ καὶ συνήθεις ἔχων* || 8 Aristoni et Dioni Antiochus cum Alexandriae esset, secundum fratrem plurumum tribuebat (Cic. acad. II 12). hinc iam patet recte Zumptium statuisse, etsi contra Zellerus dixit p. 541, eundem illum esse Aristonem cum Peripatetico quem Diogenes commemorat VII 164. Dio *ὁ Ἀκαδημαϊκὸς* (Strabo XVII p. 796) *ὁ ἐξ Ἀκαδημίας* (Plutarchus sympos. prooem.) Romam ab Alexandrinis legatus anno 56 periit Ptolemaei Auleti dolo (Cic. p. Cael. 23 et 51) || 9 s. *κακρα.τ.ντον* P, em. Spengelius. Pergamenus qui hoc loco fertur, sine dubio Mytilenaeus est laudatus a Cicerone, cuius filius Athenis illi operam navabat a. 44 || 13 *ἀ]κούσα[ντες* Peripateticum aliquem? ‚Ariston Critolai peripatetici discipulus' Quintilianus II 15, 19 (*ὁ Κριτολάου γνώριμος* Sextus Emp. p. 301). Critolaus legatus Romam cum Carneade et Diogene a. 155, octogesimum secundum annum egressus (Lucian. macrob. 20), scholae principatu cesserat Diodoro ante a. 110 (Cic. de or. I 45). hunc Cratippus non audivit ne tantisper quidem, nisi forte ultra humanam vivacitatem duravit || 15 *ἀ[πο-* scripsi, *δ:* P || ab imo 11 relapsa oratio ad Carneadeam disciplinam mihi videtur et ad exitum perducta non nullis enumerandis hominibus qui Academiae illum magistrum vel discipulos auscultaverant quasi extrinsecus. Metrodori nomen ideo certum est quia *Μητροδώρου* hinc adiungi debet ad *τοῦ Στρατονικέως*, Scepsium tamen ne cogites, patriae vocabulum insequitur hac forma *Π[ιταν]αῖον* || 9 *Χαρμάδου* scripsi, *χαρε.δου* P. superioribus hoc adnecto, non construo cum *ἀκουσταί*, tali modo *Χαρμάδου δ' [ὕστερον.κ]αὶ τῶν πλανωμέ[νων πά]νπ.λλοι τ[ούτου] φα[ίνονται* eqs. || 5 *Δ]ωρό[θεο]ς ὁ?* 4 *ὀνομα-* 1 *-δωρος Τια[νὸς?*

XXXVI 1 ad finem *ἐπ]ικλ[ηθ]εὶς [καὶ* || 2 s. restituit Spengelius p. 545 ubi *Μαλλότης* editum est, *μαλο.της* P || 3 *Ταρχιανὸς* ex Siciliae oppido? an emendandum *Τραλλιανός*? || 4 *πᾶσαν* scripsi, *:χ..ν* P. noli de divinatione cogitare, iucundissimus et cultissimus significatur orator. *ἠσ[κημέ]νος* et ad spatia accommodatius et ad *εὖ* vocabulum, at tamen *ηκ:* P || 6 Apollonium, quod alia nota nulla adponitur, nomine tum fuisse satis insigni necesse est, quod nescio an magis in rhetorem cadat Alabandensem quam in Stoicarum rerum enarratorem Tyrium (Strabo XVI p. 757) || 7 *τινα* Spengelius, *ειvα.* P || 9 *Στρατο-* Spengelius, *πρατ.* P || 10 *κα[ὶ ὁ Κ]υ[ζι]κηνὸς [μὲ]ν*

Μ]ητρόδω-
12 ρο[ς] μα[θη]τὴ-

16 καὶ [τ]ῶν ἀ[πὸ Πλά]τωνος.
ἔτ[ι δ]ὲ τῶν
γεγ[ονυ]ιῶν α[ἱρέ]σε[ώ]ν [τε
19 καὶ δια]δοχ[ῶ]ν

[ὧν Μ]ητρόδωρο[ς], μα[θη]τὴ[ς δέ? || inter 14 et 15 diple margini imposita est clausulae praenuntia quinque versibus comprehensae. 15 τοτ.λε.α....ενκλει.... P, num τὸ τέλος? porro Academiae nomen expectabam || 16 -τωνος scripsi, λ(an τ?)ωμος P || 17 ἐ[πὶ] ἐτῶν ne legas, sermonis consuetudo repugnat. sequebatur igitur ἐν ἐκείνοις vel περὶ ἐκείνους || 18 γεγ..νιων P a quo γενομένων longius recedit

VI 3 VII 5 XIV 12 spiritus et accentum restitue quos typothetae socordia detraxit

ad XXIV 8 Sosicratem eum qui philosophorum vitas scripserat non fuisse Rhodium probavit mihi F. Nietzschius disputatione de Laertii Diogenis fontibus altera (musei Rhenani XXIV p. 187 et 194) quae postquam meam ego commentationem absolvi, huc adlata est. at de Herculanensi hoc libello quod idem p. 207 s. dixit animum aperte prodi Epicureis infestum Stoicumque videri scriptorem fuisse velut Iasonem Posidonii discipulum, id ut in prooemio ego improbavi, quod curiose quidem tamquam in annalibus vitae philosophorum, fortunae aetates magistri (cf. XXXI 7) discipuli, denique res externae enarrantur, interiores autem philosophiae rationes fere negliguntur (cf. XIX 10), ita certiore iam patescente libelli notitia ab ipso Nietzschio retractatum iri spero.

HOMINVM INDICVLVS